

នស/រកម/០៧០៧/០១៤

ព្រះរាជក្រម

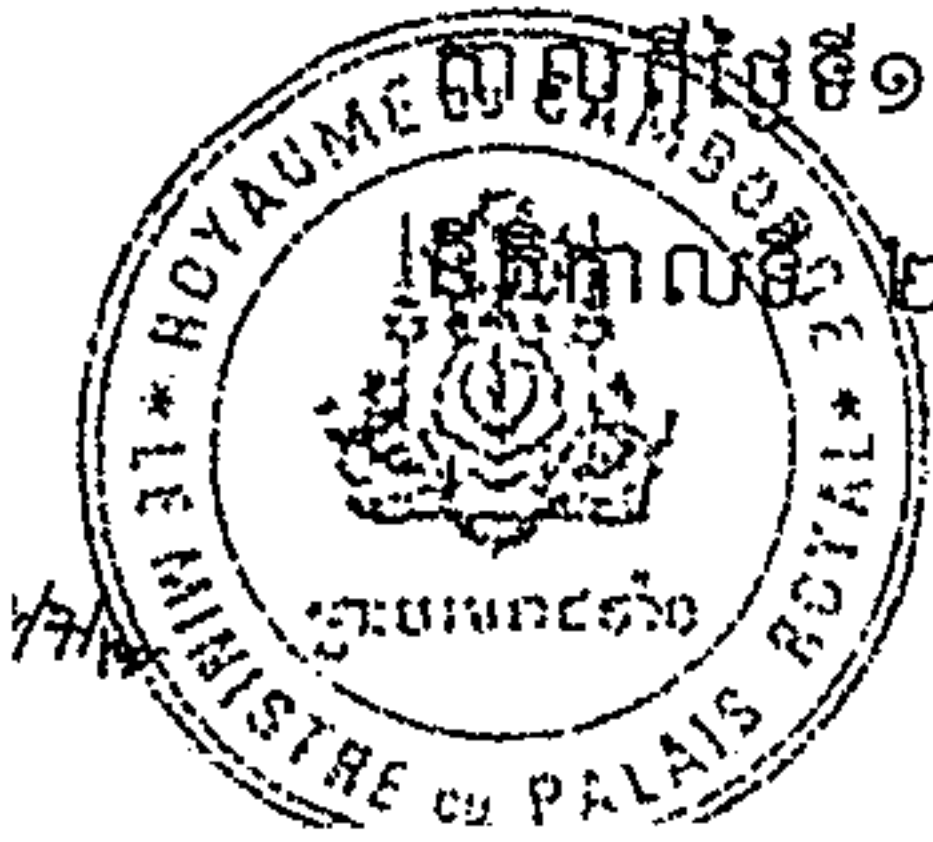
យើង

ព្រះករុណាព្រះបាទសម្តេចព្រះបរមនាថ នរោត្តម សីហមុនី
សមានភូមិជាតិសាសនា រក្ខតខត្តិយា ខេមរារដ្ឋរាស្ត្រ ពុទ្ធិន្ទ្រាធរាមហាក្សត្រ
ខេមរាជនា សមូហោភាស កម្ពុជឯករាជ្យបូរណសន្តិ សុភមង្គលា សិរីវិបុលា
ខេមរាស្រីពិរាស្ត្រ ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៧០៤/១២៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០០៤ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងយុត្តិធម៌
- បានទ្រង់យល់ សេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយរបស់សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃរាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា និង រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ប្រកាសឱ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងភេរវកម្ម ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី២៦ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំរដ្ឋសភាលើកទី៦ នីតិកាលទី៣ និងដែលព្រឹទ្ធសភា បានយល់ស្របតាមទម្រង់ និងគតិវិធីនៃច្បាប់នេះទាំងស្រុង ដោយគ្មានការកែប្រែអ្វីឡើយ កាលពីថ្ងៃទី១០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៧ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គព្រឹទ្ធសភាលើកទី ៣ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុងដូចតទៅនេះ :

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.- គោលបំណង

១-គោលបំណងនៃច្បាប់នេះ គឺដើម្បីផ្តល់បទប្បញ្ញត្តិដាក់ទោសឧក្រិដ្ឋចំពោះការប្រព្រឹត្ត តាមការកំណត់ដោយ :

ក-អនុសញ្ញាប្រឆាំងនឹងភេរវកម្មទាំង ១៣ របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ និង ពិធីសារទាំងឡាយដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ ១ នៃច្បាប់នេះ និង

ខ-សេចក្តីសម្រេចទាំងឡាយរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងភេរវកម្ម ដូចជាសេចក្តីសម្រេចលេខ ១២៦៧ លេខ ១៣៧៣ និងលេខ ១៥៤០ និង

គ-អនុសាសន៍ទាំង ៤០ និងអនុសាសន៍ពិសេសទាំង ៩ របស់ក្រុមការងារហិរញ្ញវត្ថុស្តីពីការសម្អាតប្រាក់ ។

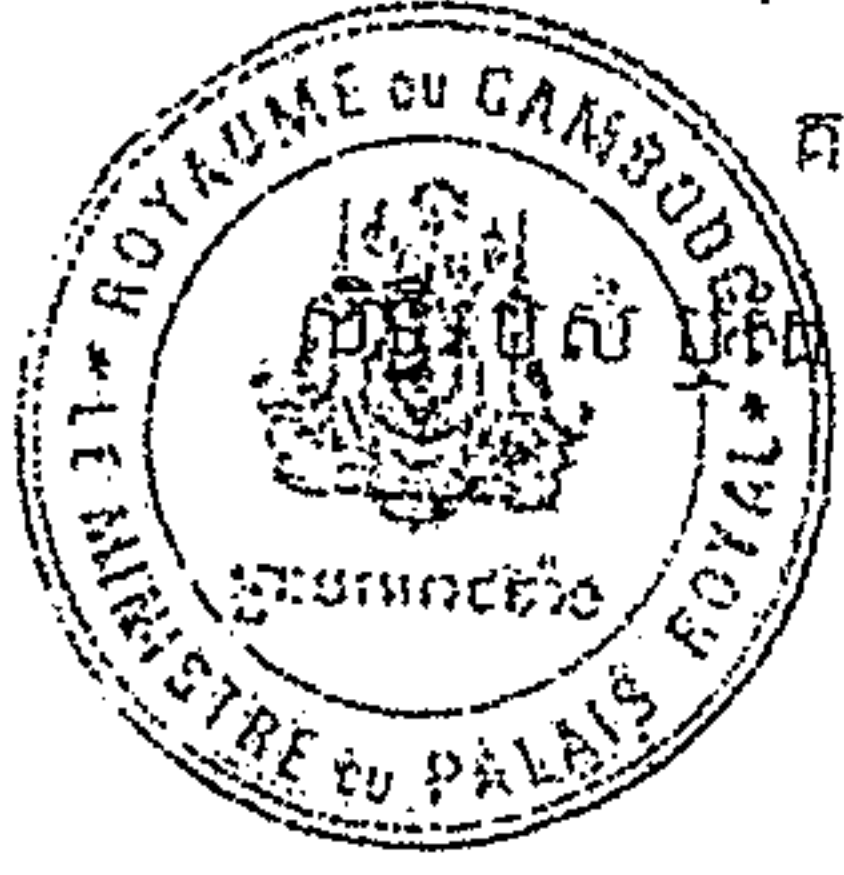
២-ក្នុងកម្រិតមួយដែលច្បាប់នេះមិនមានចែង ចំពោះបញ្ហាទាំងឡាយដែលចាំបាច់សម្រាប់ការប្រយុទ្ធប្រឆាំងនឹងអំពើភេរវកម្ម ច្បាប់នេះទៀត រួមទាំងច្បាប់ស្តីពីការសម្អាតប្រាក់ និងហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្មត្រូវយកមកអនុវត្ត ។

៣-លើសពីនេះ ច្បាប់នេះផ្តល់យន្តការតាមការកំណត់របស់អនុសញ្ញា ពិធីសារ សេចក្តីសម្រេច និងអនុសាសន៍ទាំងនេះសម្រាប់ :

ក-កិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិក្នុងការប្រឆាំងនឹងភេរវកម្ម ដូចជាបស្ចាប័ន និងជំនួយទៅវិញទៅមក និង

ខ-ការឃាត់ទុកទ្រព្យរបស់អង្គការ និងបុគ្គលដែលមានឈ្មោះក្នុងបញ្ជីរបស់គណៈកម្មាធិការដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ក្រោមសេចក្តីសម្រេចលេខ ១២៦៧ របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ និង

គ-ការដកហូតទ្រព្យខ្វក់ និងទ្រព្យរបស់ភេរវករ និងអង្គភាព ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់បុគ្គលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយភេរវករ ។

✂

មាត្រា ២.- ការបកស្រាយ

ភាពស្រពិចស្រពិលណាមួយ ក្នុងការបកស្រាយច្បាប់នេះ នឹងត្រូវបានដោះស្រាយ ដោយឯកសារយោងនៃអនុសញ្ញា និងពិធីសារ និងសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខ អង្គការសហប្រជាជាតិ ដែលត្រូវបានភ្ជាប់ជាឧបសម្ព័ន្ធ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌ ១ នៃ មាត្រា ១ ខាងលើនេះ ។

មាត្រា ៣.- និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទបច្ចេកទេសក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យដូចតទៅ :

- ១-អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងមុខងារ មានន័យថា ជាបុគ្គលមួយរូប ឬ ស្ថាប័នមួយដែលអនុវត្តដោយស្របច្បាប់នូវមុខងារនោះនៅក្នុងរដ្ឋ ។
- ២-បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសតាម បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ មានន័យថា ជាបទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ដែលរួមមានអំពើ ឬ ការគេចវេះ ដែលអំពើឬការគេចវេះខ្លះ ឬ ទាំងអស់នោះ ប្រសិនបើប្រព្រឹត្តនៅក្នុងព្រះ- រាជាណាចក្រកម្ពុជានឹងជាបទល្មើស តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។
- ៣-បុគ្គល មានន័យថាជារូបវន្តបុគ្គល និងនីតិបុគ្គល ដែលមិនមែនជារដ្ឋ ។
- ៤-ទ្រព្យ មានន័យថា :
 - ក-ទ្រព្យសម្បត្តិ និងធនធានសេដ្ឋកិច្ចគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ទាំងរូបី ឬ អរូបី ចលនវត្ថុ ឬ អចលនវត្ថុ ទោះជាបានមកតាមវិធីណាក្តី និង
 - ខ-ឯកសារនិងឧបករណ៍ច្បាប់ ទោះជាក្នុងរូបភាពណាក្តី រាប់បញ្ចូល ទាំងអេឡិកត្រូនិក ឌីជីថល ដែលផ្តល់ភស្តុតាងកម្មសិទ្ធិចំពោះផលប្រយោជន៍លើទ្រព្យ សម្បត្តិនេះ ដែលរួមមានដូចជាឥណទានធនាគារ មូលប្បទានប័ត្រអ្នកដំណើរ អាណត្តិ ប្រៃសណីយ៍ ភាគហ៊ុន សញ្ញាប័ណ្ណ មូលប័ត្រ រូបិយណាត្តិ ឬលិខិតឥណទាន ។
- ៥-នាវា មានន័យថា ជានាវាគ្រប់ប្រភេទដែលមិនត្រូវបានភ្ជាប់ជាអចិន្ត្រៃយ៍ទៅ

នឹងបានសម្រេចរួមមាន :

- ក-នាវាដែលមានការគាំទ្រប្រកបដោយថាមពល ។
- ខ-នាវាដែលអាចមុជទឹកបាន ឬ

✍

គ-នាវាដទៃទៀតណាដែលអណ្តែត ។

៦-បរិវេណរដ្ឋ ឬរដ្ឋាភិបាល មានន័យថា បរិវេណអចិន្ត្រៃយ៍ ឬ បណ្តោះអាសន្ន ឬ ក៏យានជំនិះទាំងឡាយណា ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬកាន់កាប់ ហើយដែលសម្រាប់ កាតព្វកិច្ចផ្លូវការរបស់ខ្លួនដោយ :

ក-តំណាងរដ្ឋ ឬ

ខ-សមាជិករបស់រដ្ឋាភិបាល សភា ឬ តុលាការ ឬ

គ-មន្ត្រីរបស់រដ្ឋាភិបាល ឬ អាជ្ញាធរ ឬ អង្គភាពសាធារណៈដទៃទៀត ឬ

ឃ-និយោជិត ឬ មន្ត្រីរបស់អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ។

៧-ទ្រព្យកខ្វក់ មានន័យថាជាទ្រព្យដែល :

ក-បានត្រូវ ឬ កំពុងត្រូវបានប្រើ ឬ បម្រុងនឹងត្រូវបានប្រើក្នុងការប្រព្រឹត្ត បទល្មើសមួយតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ឬ

ខ-ជាគោលដៅនៃបទល្មើស ឬ

គ-ជាផលបានមកពី ឬ ទទួលដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលតាមរយៈ ការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

មាត្រា ៤.- ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើស និងការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ

១-បុគ្គលណាដែលប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះគឺ :

ក-មានកំហុសចំពោះបទល្មើសនោះ និង

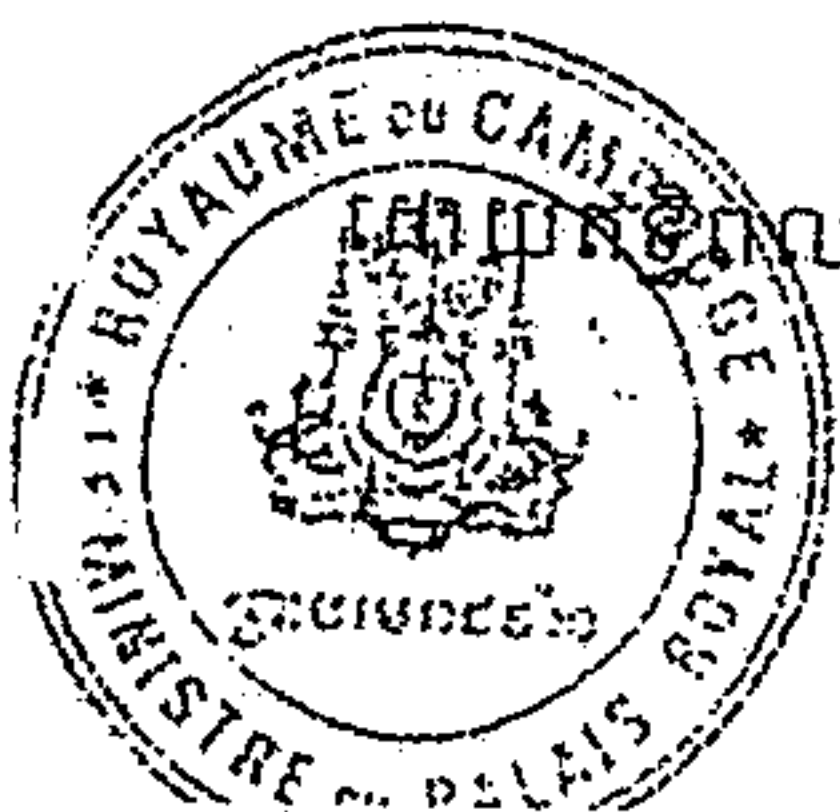
ខ-ត្រូវទទួលទោសបញ្ញត្តិចំពោះបទល្មើសនោះ ។

២-ការប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ អាចផ្តន្ទាទោសបាន កាល ណាលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោមនេះ ត្រូវបានបំពេញ :

ក-ចារីបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តបទល្មើស មានន័យថា ចារីបានប្រព្រឹត្តអំពើដែល មានគោលបំណងដោយផ្ទាល់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ខ-ចារីមិនបានបញ្ឈប់អំពើរបស់ខ្លួនទៅវិញដោយស្ម័គ្រចិត្ត តែត្រូវបានរាំងស្ទះ

ដោយកិច្ចពលនៃកាលៈទេសៈក្រៅឆន្ទៈរបស់ខ្លួន ។

✱

៣-អំពើព្រៀមបម្រុង ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស មិនមែនជាការចាប់ផ្តើមអនុវត្តបទល្មើសទេ ។

មាត្រា ៥.- អ្នកផ្តើមគំនិត និងការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ

១-ត្រូវចាត់ទុកថាជាអ្នកផ្តើមគំនិត បុគ្គលណាដែលចាត់ចែង បញ្ជា ឬ ញុះញង់ឱ្យបុគ្គលដទៃប្រព្រឹត្ត ឬ ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

២-អ្នកផ្តើមគំនិត ត្រូវទទួលទោសចំពោះបទល្មើស ដែលគេចាត់ចែង បញ្ជា ឬ ញុះញង់ឱ្យបុគ្គលដទៃប្រព្រឹត្ត ទោះបីជាបទល្មើសនោះត្រូវបាន ឬ មិនបាន ឬ ប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តក្តី ។

មាត្រា ៦.- អ្នកសមគំនិត និងការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ

១-ត្រូវចាត់ទុកថា ជាអ្នកសមគំនិត គឺបុគ្គលណាដែលជួយសម្រួលដល់ការប៉ុនប៉ង ឬការសម្រេចបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដោយផ្តល់ជំនួយ ឬ ការឧបត្ថម្ភរបស់ខ្លួន ដោយចេតនា ។

២-អ្នកសមគំនិតត្រូវទទួលទោសដូចគ្នានឹងចារីដែរ ។

មាត្រា ៧.- បទល្មើសដែលប្រព្រឹត្តដោយនីតិបុគ្គល

១-ច្បាប់នេះអនុវត្តចំពោះនីតិបុគ្គល ដូចគ្នានឹងការអនុវត្តចំពោះរូបវន្តបុគ្គលដែរ ។

២-នីតិបុគ្គលត្រូវទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះបទល្មើសណាមួយប្រឆាំងនឹងច្បាប់នេះ រាប់បញ្ចូលទាំងបទល្មើស ដែលអាចដាក់ទណ្ឌកម្មជាប់ពន្ធនាគារផងដែរ ។

៣-ប្រសិនបើនិយោជិត ភ្នាក់ងារ ឬ បុគ្គលិករបស់នីតិបុគ្គល ដែលធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃការងាររបស់ខ្លួន ឬ ដោយមានការអនុញ្ញាតពីនីតិបុគ្គលចូលរួមក្នុងសកម្មភាព ដែលជាបទល្មើសប្រឆាំងនឹងច្បាប់នេះ ហើយសកម្មភាពនេះ ត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងនីតិបុគ្គលនោះផងដែរ ។

៤-នីតិបុគ្គលប្រព្រឹត្តបទល្មើស ប្រឆាំងនឹងច្បាប់នេះដោយចេតនា ឬ ដោយដឹងខ្លួន ប្រសិនបើខ្លួនបានអនុញ្ញាត ឬ យល់ព្រមដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល ចំពោះការប្រព្រឹត្ត

បទល្មើសនោះ ។

✠

៥-ប្រសិនបើនីតិបុគ្គល ត្រូវបានសម្រេចឱ្យជាប់ទោស ចំពោះបទល្មើសប្រឆាំងនឹងច្បាប់នេះ តុលាការត្រូវកំណត់ពិន័យជាប្រាក់ ជំនួសឱ្យរយៈពេលជាប់ពន្ធនាគារដោយអនុលោមតាមកថាខណ្ឌទី ៦ ខាងក្រោមនេះ ។

៦-ការពិន័យជាប្រាក់សម្រាប់នីតិបុគ្គលគឺ ២.០០០.០០០ (ពីរលាន) រៀលសម្រាប់រយៈពេលជាប់ពន្ធនាគារចំនួន ១២ ខែ ដែលតុលាការនឹងដាក់លើនីតិបុគ្គលនោះ ប្រសិនបើនីតិបុគ្គលនោះជាបុរសវ័ន្តបុគ្គល ។

៧-បន្ថែមលើការពិន័យជាប្រាក់ តុលាការអាចដាក់ទោសបន្ថែមណាមួយ ដូចខាងក្រោមនេះ :

ក-ការរំលាយ ។

ខ-ការដាក់ឱ្យនៅក្រោមការតាមដានត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការ ឬ ការត្រួតពិនិត្យរបស់ស្ថាប័នដទៃទៀត ។

គ-ការហាមឃាត់លើ :

គ.១-ការធ្វើពាណិជ្ជកម្មភាគហ៊ុននៅក្នុងនីតិបុគ្គល ឬ ការអំពាវនាវរកមូលនិធិតាមគ្រប់រូបភាព ឬ

គ.២-ការចេញឧបករណ៍អាចផ្ទេរបានតាមរយៈធនាគារ ឬ

គ.៣-សកម្មភាពតាមការកំណត់ផ្សេងទៀត ។

ឃ-ការបិទគ្រឹះស្ថានដែលត្រូវបានប្រើ :

ឃ.១-ដើម្បីរៀបចំការប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬ

ឃ.២-ដើម្បីប៉ុនប៉ងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ឬ

ឃ.៣-ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើស ។

ង-ការផ្សព្វផ្សាយសេចក្តីសម្រេចផ្តន្ទាទោស របស់តុលាការតាមមធ្យោបាយណាមួយ ឬ ទាំងអស់ដូចខាងក្រោម :

ង.១-សារព័ត៌មាន ។

ង.២-ទូរទស្សន៍ ។

ង.៣-វិទ្យុ ។

ង.៤-អាំងតឺណែត ។

4

ច-ការទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌរបស់នីតិបុគ្គល មិនលើកលែងនូវការ
ទទួលខុសត្រូវខាងព្រហ្មទណ្ឌរបស់រូបវន្តបុគ្គល ក្នុងអំពើដែលនោះទេ ។

មាត្រា ៨.- យុត្តិកម្ម

១-បុគ្គលណាដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើស តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ក្នុងស្ថានភាពការពារ
ជាធម្មានុរូប ឬ ដោយការអនុញ្ញាតដោយច្បាប់ មិនត្រូវចាត់ទុកថា បានប្រព្រឹត្តបទល្មើស
តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឡើយ ។

២-ទោះជាក្នុងកាលៈទេសៈណាក្តី មូលហេតុនយោបាយ ទស្សនវិជ្ជា មនោគមវិជ្ជា
ពូជសាសន៍ ជាតិពន្ធុ សាសនា ឬ មូលហេតុដូចគ្នាដទៃទៀត ពុំអាចយកមកធ្វើជាយុត្តិកម្ម
នៃបទល្មើស តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះឡើយ ។

មាត្រា ៩.- អាជ្ញាយុកាលនៃបទល្មើស

បទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ មិនអាចផុតរលត់អាជ្ញាយុកាលឡើយ ។

**ជំពូកទី ២
យុត្តាធិការ**

មាត្រា ១០.- យុត្តាធិការកម្ពុជាសាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ

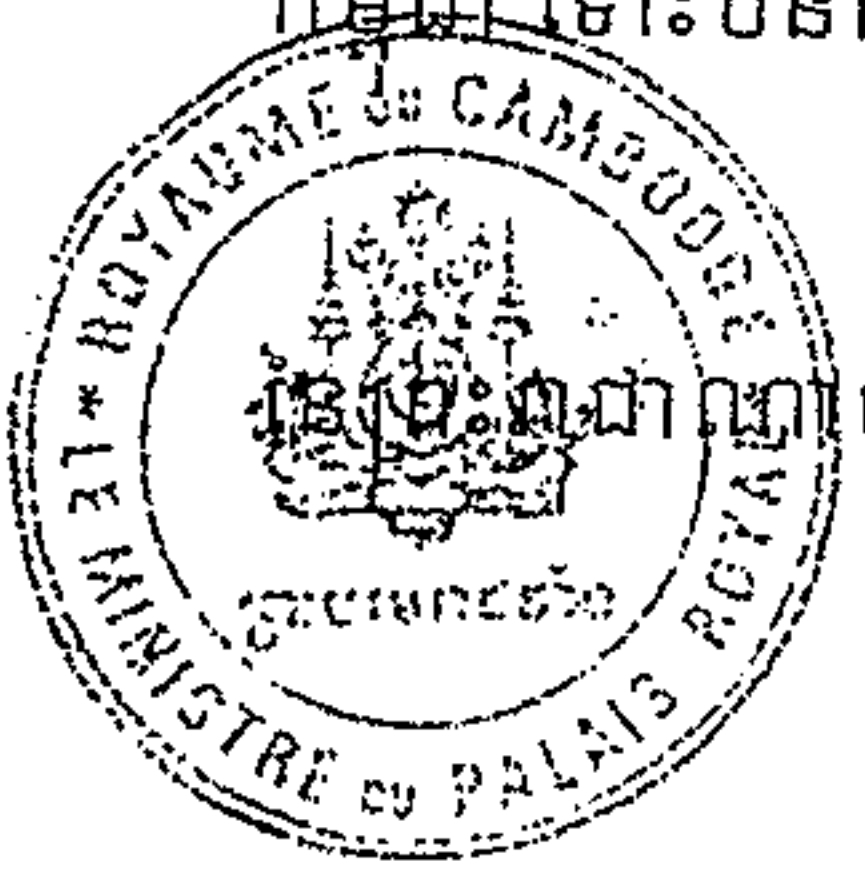
ច្បាប់នេះត្រូវអនុវត្តក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម :

ក-អំពើដែលជាបទល្មើសបានកើតឡើង :

ក.១-នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដែលរួម
ទាំងលំហអាកាស និងសមុទ្រដែលមានចំណងចងភ្ជាប់នឹងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ឬ

ក.២-លើនាវា ឬ អាកាសយានដែលចុះបញ្ជីនៅព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ទោះបីនាវា ឬ អាកាសយាននោះស្ថិតនៅទីណាក៏ដោយ ឬ

ក.៣-លើនាវា ឬ អាកាសយានដែលប្រតិបត្តិការ ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

✱

ក.៤-លើនាវាបរទេស ប្រសិនបើនាវានោះចូលក្នុងដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានជនល្មើសនៅក្នុងនាវានោះ ឬ

ក.៥-លើនាវាបរទេសដែលអាជ្ញាធរកម្ពុជា បានទទួលការអនុញ្ញាតឱ្យពិនិត្យមើល ឬ ឱ្យចាប់តាមសំណើពីរដ្ឋបរទេស ឬ

ក.៦-លើអាកាសយានបរទេស ប្រសិនបើអាកាសយាននោះចុះចតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយមានជនល្មើសនៅក្នុងអាកាសយាននោះ ឬ

ក.៧-លើអាកាសយានដែលត្រូវបានជួល ដោយគ្មានអាកាសយានិកឱ្យបុគ្គលណាមួយដែលមានទីតាំងអាជីវកម្មចម្បង នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬមានទីលំនៅអចិន្ត្រៃយ៍ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ក.៨-លើស្ថានទូត លំនៅស្ថានទូត ឬ កុងស៊ុល ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិដទៃទៀតរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅក្នុងរដ្ឋដទៃណាមួយ ។

ខ-បទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្ត :

ខ.១-ដោយពលរដ្ឋកម្ពុជា ទោះបីជាអំពើដែលជាបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុង ឬ ក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ រដ្ឋបរទេសក្តី ឬ

ខ.២-លើពលរដ្ឋកម្ពុជា ទោះបីជាអំពើដែលជាបទល្មើសត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុង ឬក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ រដ្ឋបរទេសក្តី ឬ

ខ.៣-លើបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ ដែលមានឋានៈនេះដោយសារការអនុវត្តមុខងារ ជាតំណាងឱ្យព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ខ.៤-ដោយបុគ្គលគ្មានសញ្ជាតិ ដែលមានលំនៅ ឬ ទីសំណាក់ជាប់លាប់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទោះបីជាអំពើដែលជាបទល្មើសនោះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុង ឬ ក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ រដ្ឋបរទេសក្តី ឬ

ខ.៥-ដោយមានគោលបំណងបង្ខំឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាធ្វើ ឬ មិនធ្វើសកម្មភាពណាមួយ ទោះបីជាអំពើដែលជាបទល្មើសនោះត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុង ឬក្រៅដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ រដ្ឋបរទេសក្តី ។

4

មាត្រា ១១.- ការអនុវត្តច្បាប់នេះ ចំពោះអំពើគេរកឃើញ ដែលមានអ្នកចូលរួមប្រព្រឹត្តទៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

១- ច្បាប់នេះ ត្រូវអនុវត្តទៅលើបុគ្គលគ្រប់រូប ដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ប្រសិនបើលក្ខខណ្ឌទាំងពីរ ដូចខាងក្រោមត្រូវបានបំពេញ :

ក- បុគ្គលនោះ បានចូលរួមប្រព្រឹត្តអំពើនៅបរទេស និង

ខ- អំពើនោះជាបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើត្រូវបានប្រព្រឹត្ត នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២- បុគ្គលដែលបានកំណត់ក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើត្រូវតែ :

ក- ធ្វើបត្យាប័នទៅកាន់រដ្ឋណាមួយ ដែលមានយុត្តាធិការពាក់ព័ន្ធនឹងបទ ល្មើស ឬ

ខ- ចោទប្រកាន់ចំពោះបទល្មើសដោយយុត្តាធិការកម្ពុជា ។

៣- អំពើដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅបរទេស ដែលជាបទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋ ធ្វើសំណើ ហើយដែលស្របគ្នានឹងបទល្មើស តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ត្រូវចាត់ទុកថាជាបទ ល្មើសដែលអាចធ្វើបត្យាប័ន ។ នៅពេលណាដែលបត្យាប័នមិនត្រូវបានធ្វើឡើង ជននោះ នឹងត្រូវបានចោទប្រកាន់ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដូចដែលបទល្មើសនោះ មិនត្រឹម តែត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅទីកន្លែងដែលវាបានកើតឡើងទេ គឺថែមទាំងនៅក្នុងព្រះរាជាណា- ចក្រកម្ពុជាផងដែរ ។

ជំពូកទី ៣

បទល្មើសដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្ត នៅលើអាកាសយាន ឬនៅអាកាសយានដ្ឋាន

ផ្នែកទី ១

ការបកស្រាយ

មាត្រា ១២.- ពេលអាកាសយានស្ថិតក្នុងការហោះហើរ

១- នៅក្នុងច្បាប់នេះ អាកាសយានត្រូវបានចាត់ទុកថា ស្ថិតក្នុងការហោះហើរចាប់ ពីដំបូងដល់ចុង ដែលអាកាសយានចាប់ផ្តើមការហោះហើរ រហូតដល់បញ្ចប់ការហោះហើរ ។

✍

២-អាកាសយានត្រូវបានចាត់ទុកថា បានចាប់ផ្តើមការហោះហើរ នៅពេលណាដែល ទ្វារខាងក្រៅចុងក្រោយបំផុតរបស់អាកាសយានត្រូវបានបិទ ដើម្បីត្រៀមធ្វើចលនាដំបូង នៃអាកាសយាន សម្រាប់គោលបំណងចាប់ផ្តើមហោះហើរ ។

៣-ត្រូវចាត់ទុកថា អាកាសយានចាប់ផ្តើមការហោះហើរ ប្រសិនបើអាកាសយាននោះ បានធ្វើចលនានៅមុនពេលដែលទ្វារខាងក្រៅត្រូវបានបិទ សម្រាប់គោលបំណងចាប់ផ្តើម ការហោះហើរ ។

៤-ការហោះហើររបស់អាកាសយានត្រូវចាត់ទុកថា បានបញ្ចប់នៅពេលដែលទ្វារ ខាងក្រៅទីមួយត្រូវបានបើក ក្រោយពេលដែលអាកាសយានធ្វើការចុះចត ហើយឈប់ ស្ងៀមបន្ទាប់ពីការចាប់ផ្តើមហោះហើរ លើកលែងករណីដូចមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ទី ៥ ទី ៦ និងទី ៧ នៃមាត្រានេះ ។

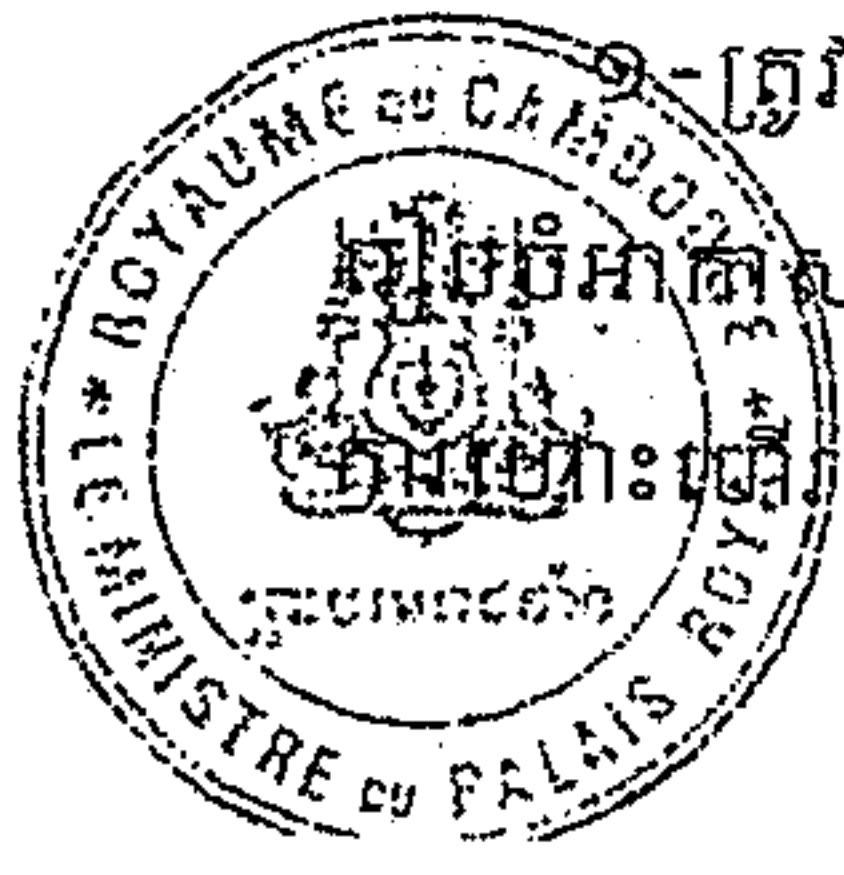
៥-ប្រសិនបើអាកាសយានធ្វើការចុះចតដោយបង្ខំ នោះការហោះហើររបស់អាកាស- យានត្រូវចាត់ទុកថា បានបញ្ចប់ នៅពេលដែលអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច បានកាន់កាប់ទទួល ខុសត្រូវលើអាកាសយាន មនុស្ស និងទ្រព្យសម្បត្តិលើអាកាសយាននោះ ។

៦-ក្រោយពេលអាកាសយាន ចាប់ផ្តើមការហោះហើរ ប្រសិនបើអាកាសយានត្រូវ បានកម្ទេច នៅមុនពេលដែលការហោះហើរ ត្រូវបានចាត់ទុកថាបញ្ចប់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថា- ខណ្ឌទី ៤ ឬ ទី ៥ នៃមាត្រានេះ នោះការហោះហើររបស់អាកាសយានត្រូវចាត់ទុកថា បាន បញ្ចប់នៅពេលដែលអាកាសយាននោះត្រូវបានកម្ទេច ។

៧-ក្រោយពេលអាកាសយាន ចាប់ផ្តើមការហោះហើរ ប្រសិនបើអាកាសយានត្រូវ បានបោះបង់ចោល នៅមុនពេលដែលការហោះហើរ ត្រូវបានចាត់ទុកថា បញ្ចប់តាមបញ្ញត្តិ នៃកថាខណ្ឌទី ៤ ឬ ទី ៥ នៃមាត្រានេះ នោះការហោះហើររបស់អាកាសយានត្រូវចាត់ទុកថា បានបញ្ចប់នៅពេលណាដែលអាកាសយាននោះត្រូវបានបោះបង់ចោល ។

មាត្រា ១៣.- ពេលអាកាសយានស្ថិតក្នុងសេវាកម្ម

១-ត្រូវបានចាត់ទុកថា អាកាសយានស្ថិតក្នុងសេវាកម្ម នៅពេលដែលចាប់ផ្តើមការ ដោយបុគ្គលិកលើដី ឬ ដោយក្រុមអាកាសយានិក មុនពេលចាប់ផ្តើម ហោះហើរ និងបញ្ចប់ក្នុងអំឡុងពេល ២៤ ម៉ោង ក្រោយពីការចុះចតរបស់អាកាសយាន ។

✱

២-ពេលអាកាសយានស្ថិតក្នុងសេវាកម្មរួមបញ្ចូលទាំងអំឡុងពេលដែលអាកាសយានស្ថិតនៅក្នុងការហោះហើរផងដែរ ។

មាត្រា ១៤.- ការលើកលែងចំពោះការអនុវត្តជំពូកនេះ

ជំពូកទី ៣ នៃច្បាប់នេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តចំពោះអាកាសយាន ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងសេវាកម្មយោធា គយ ឬ នគរបាលឡើយ ។

ផ្នែកទី ២

បទល្មើស និងទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៥.- ការដណ្តើមកាន់កាប់អាកាសយាន

១-បុគ្គលស្ថិតក្នុងអាកាសយាន ដែលស្ថិតនៅក្នុងការហោះហើរ បានដណ្តើមការកាន់កាប់អាកាសយាន ដោយប្រើហិង្សា ឬគំរាមនឹងប្រើហិង្សា ឬ ដោយវិធីផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

២-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ប្រសិនបើអំពើដណ្តើមកាន់កាប់ត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ឬ ក្នុងពេលជាមួយ ឬ បន្ទាប់ពីការប្រើអំពើហិង្សាដែលបណ្តាលឱ្យមានមរណភាព ឬ រមួសដល់មនុស្សផ្សេងទៀត ។

មាត្រា ១៦.- ការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើមនុស្ស នៅលើអាកាសយានស្ថិតក្នុងពេលហោះហើរ

បុគ្គលណាប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាដោយចេតនា លើបុគ្គលណាមួយផ្សេងទៀតនៅលើអាកាសយានដែលស្ថិតក្នុងការហោះហើរ ហើយដែលសកម្មភាពនេះអាចនឹងបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពហោះហើររបស់អាកាសយាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៧.- ការកម្ទេចអាកាសយានក្នុងសេវាកម្ម ឬ ការបង្ខំឱ្យខ្វះខាតអាកាសយានក្នុង

សេវាកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែលកម្ទេចអាកាសយាន ឬ ធ្វើឱ្យខ្វះខាតដោយចេតនាដល់អាកាសយានស្ថិតក្នុងសេវាកម្ម

A

ប្រសិនបើការខូចខាតនោះ បណ្តាលឱ្យអាកាសយានមិនអាចហោះហើរបាន ឬ អាចនឹង បង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពហោះហើររបស់អាកាសយាននៅពេលដែលនឹងធ្វើការ ហោះហើរ ។

មាត្រា ១៨.- ការដាក់ ឬ បង្កឱ្យមានការដាក់ឧបករណ៍ ឬ សារធាតុលើអាកាសយានក្នុងសេវាកម្ម

បុគ្គលណាដែលដាក់ ឬ បង្កឱ្យមានការដាក់ឧបករណ៍ ឬ សារធាតុក្នុងអាកាសយាន ស្ថិតក្នុងសេវាកម្មដោយចេតនា ហើយដោយដឹងថាឧបករណ៍ ឬ សារធាតុនេះ អាចកម្ទេច អាកាសយាន ឬ បណ្តាលឱ្យមានការខូចខាតដែលនឹងធ្វើឱ្យអាកាសយានមិនអាចហោះ- ហើរបាន ឬ បណ្តាលឱ្យមានការខូចខាត ដែលអាចនឹងធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាព អាកាសយានក្នុងពេលដែលនឹងធ្វើការហោះហើរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ១៩.- ការកម្ទេច ឬ ការធ្វើឱ្យខូចខាត ដល់បញ្ជីឈ្មោះប្រចាំទិសហោះហើរ

- ១- បុគ្គលណា ដែលកម្ទេចមធ្យោបាយតម្រង់ទិសហោះហើរដោយចេតនា ដែល បម្រើសេវាកម្មតម្រង់ទិសហោះហើរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។
- ២- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះជនណា ដែលធ្វើឱ្យខូចខាតដោយចេតនាដល់មធ្យោបាយតម្រង់ទិសហោះហើរ ឬ បង្អាក់ប្រតិបត្តិ- ការនៃមធ្យោបាយតម្រង់ទិសហោះហើរ ដែលបម្រើសេវាកម្មតម្រង់ទិសហោះហើរ ប្រសិន បើអំពើនេះអាចនាំឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់អាកាសយានកំពុងហោះហើរ ។

មាត្រា ២០.- ការផ្តល់ព័ត៌មានមិនពិត ដែលបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់ អាកាសយានក្នុងពេលហោះហើរ

បុគ្គលណាដែលផ្តល់ដោយចេតនានូវព័ត៌មាន ដែលខ្លួនដឹងថាមិនពិត ហើយព័ត៌មាន នេះ ធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពរបស់អាកាសយានក្នុងពេលហោះហើរ ត្រូវផ្តន្ទា ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

✱

មាត្រា ២១.- ការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សានៅក្នុងអាកាសយានជ្ជាន

១- បុគ្គលណាប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើមនុស្សដោយចេតនា ដោយប្រើសារធាតុ ឬវត្ថុណាមួយនៅក្នុងអាកាសយានជ្ជាន ដែលបម្រើសេវាកម្មអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើសកម្មភាពនោះ :

ក- អាចបណ្តាលឱ្យមានរបួសធ្ងន់ធ្ងរ ឬ អាចបណ្តាលឱ្យស្លាប់ និង

ខ- អាចនឹងធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ដល់ប្រតិបត្តិការប្រកបដោយសុវត្ថិភាពនៃអាកាសយានជ្ជាន ឬ សុវត្ថិភាពរបស់មនុស្សនៅក្នុងអាកាសយានជ្ជាន ។

២- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំក្នុងករណីដែលសកម្មភាពនោះ :

ក- បណ្តាលឱ្យមានរបួសធ្ងន់ធ្ងរ និង

ខ- បណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ដល់ប្រតិបត្តិការប្រកបដោយសុវត្ថិភាពនៃអាកាសយានជ្ជាន ឬ សុវត្ថិភាពរបស់មនុស្សនៅក្នុងអាកាសយានជ្ជាន ។

៣- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារអស់មួយជីវិត ក្នុងករណីដែលសកម្មភាពនោះ :

ក- បណ្តាលឱ្យមានមរណភាពនៃជនរងគ្រោះ និង

ខ- បណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ដល់ប្រតិបត្តិការ ប្រកបដោយសុវត្ថិភាពនៃអាកាសយានជ្ជាន ឬ សុវត្ថិភាពរបស់មនុស្ស នៅក្នុងអាកាសយានជ្ជាន ។

មាត្រា ២២.- ការកម្ទេច ការធ្វើឱ្យខូចខាតដល់សម្ភារៈបរិក្ខារនៃអាកាសយានជ្ជាន អាកាសយានមិនស្ថិតក្នុងសេវាកម្ម និងការបង្ហាត់សេវាកម្ម

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែលបានប្រព្រឹត្តដោយចេតនានូវអំពើណាមួយដូចខាងក្រោម :

ក- កម្ទេច ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរដល់សម្ភារៈបរិក្ខារនៃអាកាសយានជ្ជាន ដែលបម្រើសេវាកម្មអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល ឬអាកាសយាន ដែលមិនស្ថិតក្នុងសេវាកម្ម និង បុគ្គលណាដែលនៅក្នុងអាកាសយានជ្ជានបម្រើសេវាកម្មអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល ។

ខ- បង្ហាត់សេវាកម្មរបស់អាកាសយានជ្ជាន ដែលបម្រើសេវាកម្មអាកាសចរណ៍

*

ក-ការពារសុវត្ថិភាពរបស់អាកាសយាន ឬ មនុស្ស ឬ ទ្រព្យសម្បត្តិនៅលើ
អាកាសយាន ឬ

ខ-រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ និងវិន័យនៅលើអាកាសយាន ឬ

គ-អនុញ្ញាតឱ្យមេបញ្ជាការអាកាសយាន អាចប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលនោះទៅឱ្យ
អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ ដាក់បុគ្គលនោះចុះពីលើអាកាសយានយោងតាមផ្នែកនេះ ។

៣-មេបញ្ជាការអាកាសយាន ដែលបានផ្តល់សិទ្ធិឱ្យចាប់ខ្លួន ឃាត់ខ្លួនបុគ្គលណា
ម្នាក់តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រានេះអាច :

ក-តម្រូវ ឬ ផ្តល់សិទ្ធិដល់សមាជិកក្រុមអាកាសយានិកដទៃទៀតឱ្យឃាត់ខ្លួន
បុគ្គលនោះ ឬ

ខ-ស្នើសុំ ឬ ផ្តល់សិទ្ធិ ដល់អ្នកដំណើរឱ្យឃាត់ខ្លួនបុគ្គលនោះ ។

៤-សមាជិកក្រុមអាកាសយានិក ឬ អ្នកដំណើរ អាចចាត់វិធានការទប់ស្កាត់សមស្រប
ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ប្រសិនបើមានហេតុផលសមស្របនឹងជឿថា វិធានការនោះមាន
លក្ខណៈចាំបាច់ជាបន្ទាន់ដើម្បី :

ក-ការពារសុវត្ថិភាពអាកាសយាន ឬ

ខ-ការពារសុវត្ថិភាពរបស់មនុស្ស ឬទ្រព្យសម្បត្តិនៅលើអាកាសយាន ។

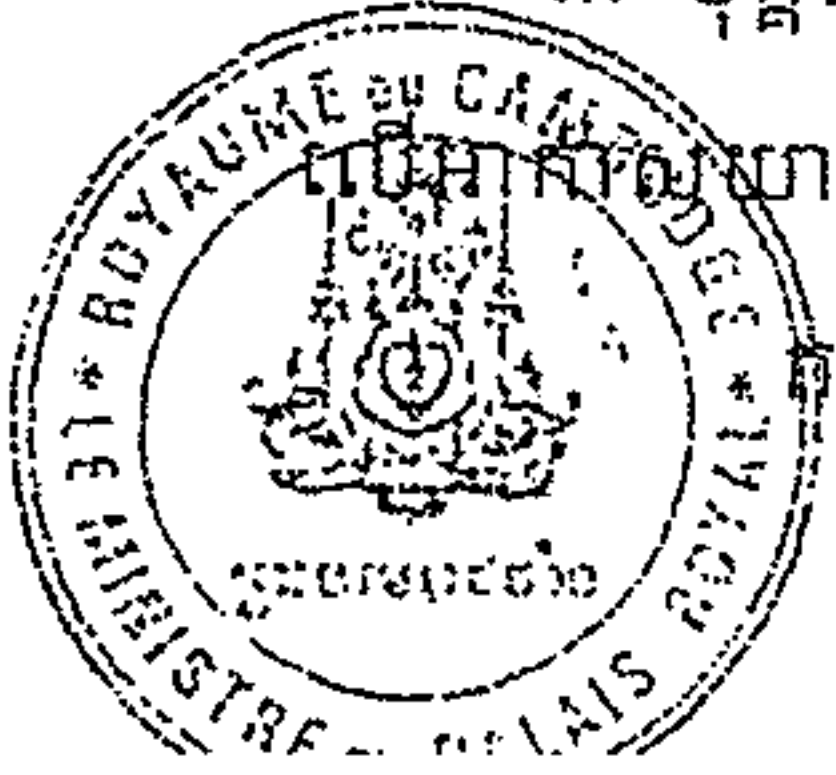
មាត្រា ២៥.- បុគ្គលដែលត្រូវបានឃាត់ខ្លួន

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើបុគ្គលណាម្នាក់ត្រូវបានឃាត់ខ្លួន យោងតាម
មាត្រា ២៤ ខាងលើនេះ ។

២-មេបញ្ជាការអាកាសយាន តាមការប្រញាប់ជាក់ស្តែង និងបើអាចធ្វើបានមុនពេល
អាកាសយានចុះចត ត្រូវតែជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរនៃទឹកនៃក្នុង ដែលអាកាសយាននឹងចុះចត
អំពីបុគ្គលដែលត្រូវបានឃាត់ខ្លួននៅលើអាកាសយាន និងមូលហេតុដែលនាំឱ្យមានការ
ឃាត់ខ្លួនបុគ្គលនោះ ។

៣-បុគ្គលដែលត្រូវបានឃាត់ខ្លួន អាចដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការឃាត់ខ្លួនបន្តបាននៅ
លើអាកាសយានដែលបានចុះចត តែនៅក្នុងស្ថានភាពដូចខាងក្រោម :

ក-បុគ្គលនោះត្រូវបានឃាត់ខ្លួន ដើម្បីមេបញ្ជាការអាកាសយានអាចប្រគល់

✱

បុគ្គលនោះឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ

ខ-អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅទីកន្លែង ដែលអាកាសយានចុះចត បដិសេធទទួលយកបុគ្គលនោះចុះពីអាកាសយាន ឬ

គ-អាកាសយានធ្វើការចុះចតដោយបង្ខំ ហើយមេបញ្ជាការអាកាសយានមិនអាចប្រគល់បុគ្គលនោះ ឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ឬ

ឃ-បុគ្គលនោះយល់ព្រមឱ្យគេដាក់ខ្លួន នៅលើអាកាសយានជាបន្តទៀតដោយស្ថិតនៅក្រោមការឃាត់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៦.- ការដាក់បុគ្គលណាម្នាក់ចុះពីអាកាសយាន

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើមេបញ្ជាការអាកាសយាន មានមូលហេតុសមស្របនឹងជឿថា មានបុគ្គលម្នាក់បានប្រព្រឹត្ត ឬ ហៀបនឹងប្រព្រឹត្តនៅលើអាកាសយាននូវអំពើណាមួយដែលធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ឬ អាចនឹងធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់ :

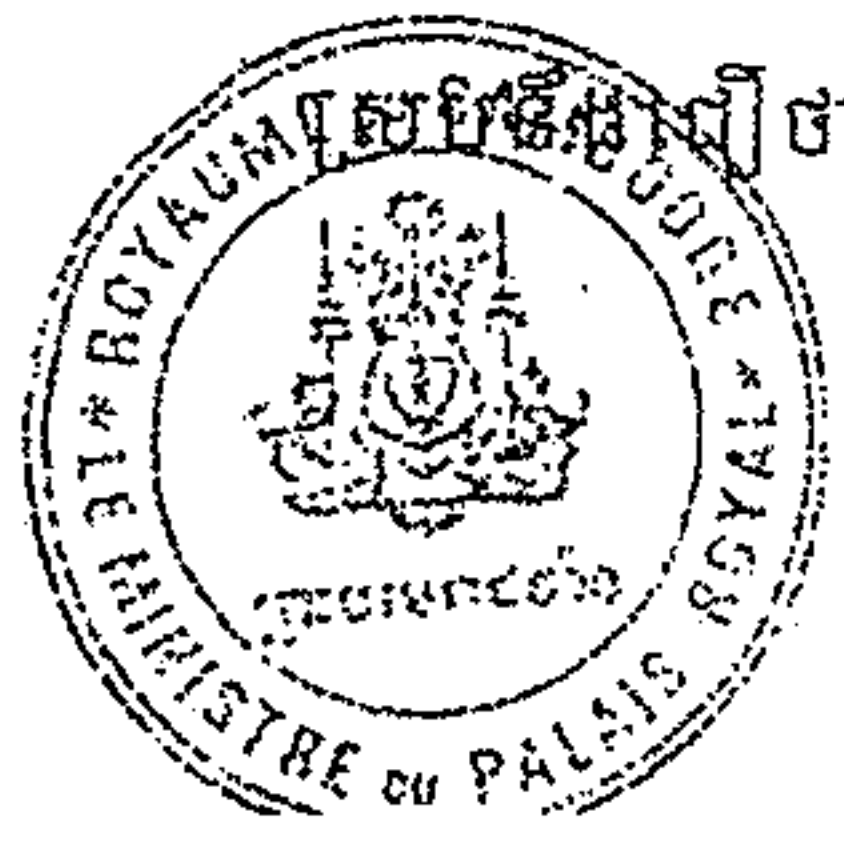
- ក-សុវត្ថិភាពអាកាសយាន ឬ
- ខ-សុវត្ថិភាពរបស់មនុស្សនៅលើអាកាសយាន ឬ
- គ-សុវត្ថិភាពរបស់ទ្រព្យសម្បត្តិនៅលើអាកាសយាន ឬ
- ឃ-សណ្តាប់ធ្នាប់ និងវិន័យនៅលើអាកាសយាន ។

២-មេបញ្ជាការអាកាសយានអាចដាក់បុគ្គលនោះ ចុះនៅក្នុងដែនដីនៃរដ្ឋណាមួយដែលអាកាសយាននោះចុះចត ។

៣-មេបញ្ជាការអាកាសយាន ត្រូវរាយការណ៍ដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋដែលខ្លួនបានដាក់បុគ្គលនោះចុះអំពីបុគ្គលដែលត្រូវបាន ឬ នឹងត្រូវដាក់ចុះ និងមូលហេតុនៃការដាក់ចុះនេះ ។

មាត្រា ២៧.- ជំនួយសេវាអាកាសយាន

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើមេបញ្ជាការអាកាសយានមានមូលហេតុសមស្របនឹងជឿថា មានបុគ្គលណាម្នាក់បានប្រព្រឹត្តនៅលើអាកាសយាននូវអំពើណាមួយ

*

ដែលមេបញ្ជាការអាកាសយានយល់ថា ជាបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរមួយ ប្រឆាំងនឹងច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-មេបញ្ជាការអាកាសយាន អាចប្រគល់បុគ្គលនោះឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋអនុសញ្ញានៅក្នុងពេលអាកាសយានចុះចត ។

៣-មេបញ្ជាការអាកាសយាន តាមការប្រញាប់ជាក់ស្តែង និងបើអាចធ្វើបានមុនពេលអាកាសយានចុះចត ត្រូវតែជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋនោះ អំពីគោលបំណងរបស់ខ្លួនក្នុងការប្រគល់បុគ្គលនោះ និងមូលហេតុនៃការប្រគល់នេះ ។

៤-មេបញ្ជាការអាកាសយាន ត្រូវតែផ្តល់ឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងរដ្ឋនោះ នូវភស្តុតាង និងព័ត៌មាននានា ដែលខ្លួនមានដោយស្របច្បាប់ ។

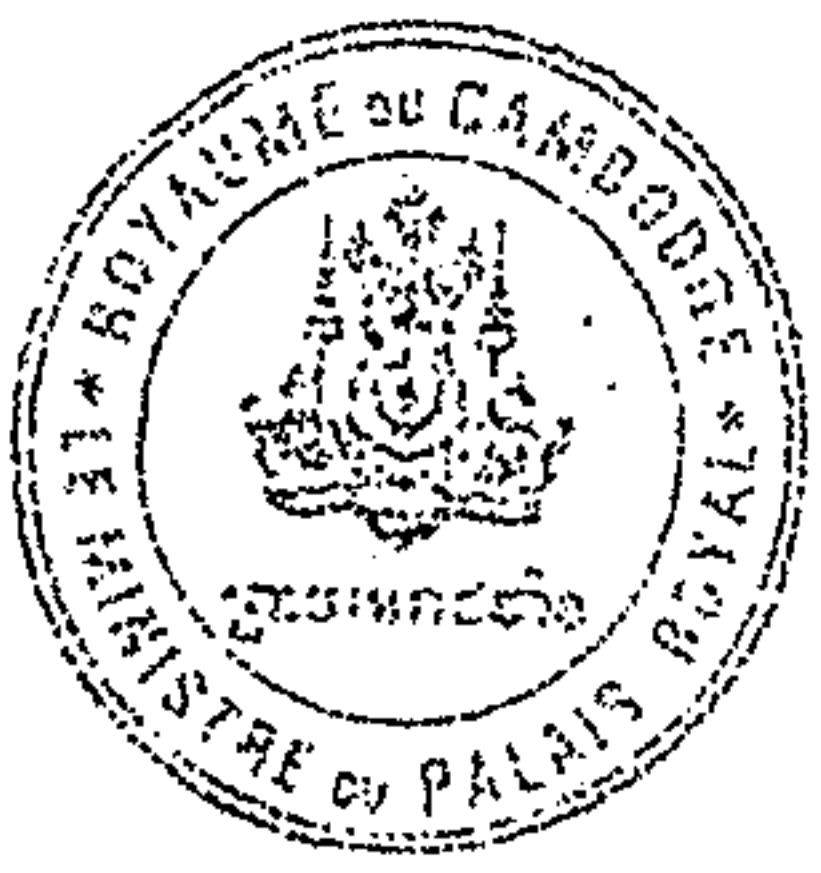
៥-ក្នុងមាត្រានេះ រដ្ឋអនុសញ្ញាមានន័យថា គឺជារដ្ឋមួយដែលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាស្តីពីបទល្មើស និងសកម្មភាពដទៃទៀត ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តលើអាកាសយានដែលធ្វើនៅទីក្រុងភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៦៣ ។

មាត្រា ២៨.- ការបិទទទួលខុសត្រូវចំពោះការយាត់ខ្លួនស្របច្បាប់ ជានាទី

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើបុគ្គលណាម្នាក់ នៅលើអាកាសយាន ត្រូវបានយាត់ខ្លួន ឃុំខ្លួន ឬ ដាក់ចុះពីអាកាសយាន ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងស្របតាមជំពូកនេះ ។

២-គ្មានបុគ្គលណាអាចធ្វើបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬព្រហ្មទណ្ឌទាក់ទងនឹងការយាត់ខ្លួន ការឃុំខ្លួន ឬ ការដាក់ចុះពីអាកាសយាន ចំពោះ :

- ក-ម្ចាស់អាកាសយាន ឬ
- ខ-មេបញ្ជាការអាកាសយាន ឬ
- គ-សមាជិកដទៃទៀតនៃក្រុមអាកាសយានិករបស់អាកាសយាន ឬ
- ឃ-អ្នកដំណើរដែលធ្វើដំណើរតាមអាកាសយាន ឬ
- ង-អ្នកដទៃទៀតដែលទទួលខុសត្រូវចំពោះការហោះហើរនៃអាកាសយាននោះ ។

(Handwritten mark)

ជំពូកទី ៤

បទឧក្រិដ្ឋលើបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ

ផ្នែកទី ១

ការបកស្រាយ

មាត្រា ២៩.- និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទបច្ចេកទេសក្នុងច្បាប់នេះ មានន័យដូចខាងក្រោម :

បុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ មានន័យដូចខាងក្រោម :

ក-ប្រមុខរដ្ឋ ។

ខ-សមាជិកមួយរូបនៃស្ថាប័នមួយ ដែលអនុវត្តមុខងាររបស់ប្រមុខរដ្ឋស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញរបស់រដ្ឋ ។

គ-ប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ឬ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស នៅពេលណាដែលប្រមុខដឹកនាំរដ្ឋាភិបាល ឬ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេស ស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស ។

ឃ-សមាជិកនៃគ្រួសាររបស់ប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ឬ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសដែលអមដំណើរប្រមុខរដ្ឋាភិបាល ឬ រដ្ឋមន្ត្រីការបរទេសទៅកាន់រដ្ឋបរទេស ។

ង-តំណាង ឬ មន្ត្រីនៃរដ្ឋមួយ ប្រសិនបើនៅពេល និងនៅទីកន្លែងដែលបទល្មើសក្រោមជំពូកនេះ ត្រូវបានប្រព្រឹត្តប្រឆាំងនឹងបូរណភាពនៃសិទ្ធិបុគ្គល សេរីភាព សេចក្តីថ្លៃថ្នូររបស់តំណាង ឬ មន្ត្រីនោះ ដែលតំណាង ឬមន្ត្រីនោះ មានសិទ្ធិក្រោមច្បាប់អន្តរជាតិ ។

ច-សមាជិកគ្រួសាររបស់តំណាង ឬ មន្ត្រីដូចមានចែងក្នុងចំណុច ង ដែលជាផ្នែកមួយនៃផ្ទះសំបែងរបស់គាត់ ។

✍

ផ្នែកទី ២

បទល្មើស

**មាត្រា ៣០.- ឃាតកម្មលើបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ ឬ ការវាយប្រហារដទៃ
ទៀតលើបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ**

១- បុគ្គលណាដែលបានសម្លាប់បុគ្គល ដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ ដោយ
ចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់
មួយជីវិត ។

២- បុគ្គលដែលប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សា ដោយចេតនាលើបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជា
អន្តរជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដូចខាងក្រោម :

ក- ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ប្រសិន
បើអំពើនោះបណ្តាលឱ្យមានមរណភាពដល់ជនរងគ្រោះ ដោយគ្មានចេតនានឹងធ្វើឱ្យស្លាប់ ។

ខ- ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ក្នុងករណី
ផ្សេងទៀត ។

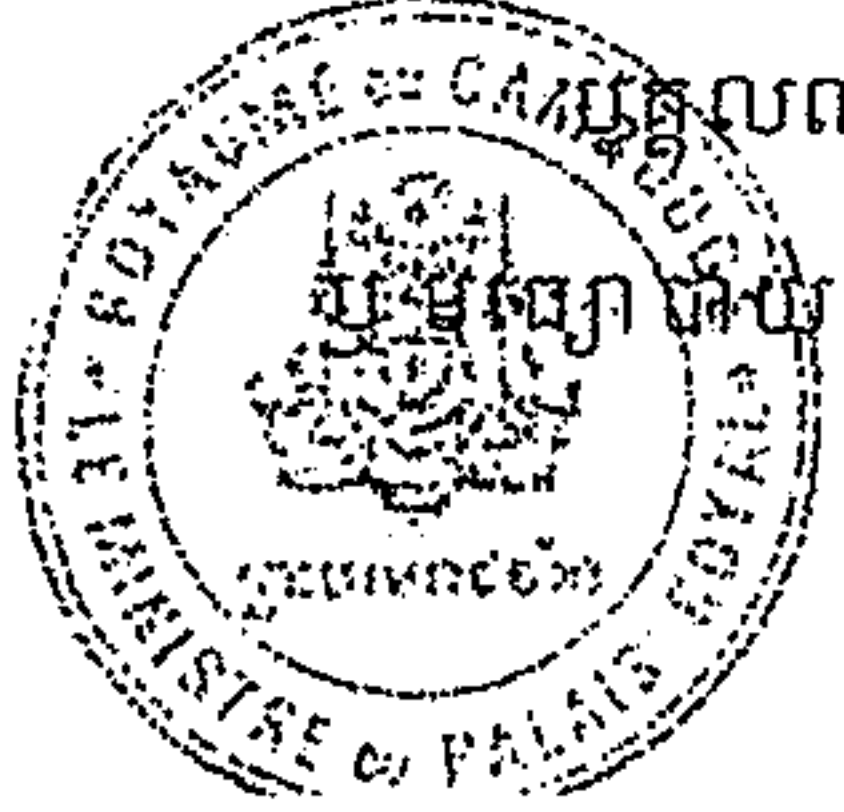
**មាត្រា ៣១.- ការចាត់ទ្រង់ ការបង្ខំ ឬ ការបំពានបំពានលើសេរីភាពរបស់បុគ្គលដែលត្រូវ
បានការពារជាអន្តរជាតិ**

១- បុគ្គលដែលចាប់ពង្រត់ ឬ ដែលបានបង្ខំបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរ-
ជាតិដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

២- បុគ្គលដែលបំពានបំពានលើសេរីភាពរបស់បុគ្គល ដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរ-
ជាតិដោយចេតនា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

**មាត្រា ៣២.- ការវាយប្រហារលើអគារផ្លូវការ កន្លែងស្នាក់នៅឯកជន ឬ បច្ចេកទេសធ្វើ
ដំណើររបស់បុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ**

បុគ្គលណាដែលវាយប្រហារដោយចេតនាលើអគារផ្លូវការ កន្លែងស្នាក់នៅឯកជន
ឬ បច្ចេកទេសធ្វើដំណើរណាមួយរបស់បុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ ឬ អគារ

✍

ឬ អចលនទ្រព្យដទៃទៀតដែលនៅក្នុងនោះ ឬ នៅលើនោះបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជា
អន្តរជាតិមានវត្តមាន ដែលអាចនឹងធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់រូបរាងកាយ ឬ សេរីភាពរបស់
បុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំដល់
១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៣៣.- ការគំរាមកំហែងប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើបុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ

បុគ្គលដែលគំរាមកំហែងថានឹងប្រព្រឹត្តបទល្មើសក្រោមជំពូកនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោស
ដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

ជំពូកទី ៥

ការចាប់ចំណាប់ខ្មាំង

មាត្រា ៣៤.- ការចាប់ចំណាប់ខ្មាំង

១- ការចាប់ចំណាប់ខ្មាំងត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអំពើចាប់ ឬ ឃុំឃាំងបុគ្គលណាម្នាក់
ដោយគំរាមសម្លាប់ បង្កឱ្យរឫស ឬ បន្តការឃុំឃាំង ក្នុងគោលបំណងបង្ខំឱ្យស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ
នីតិប្រតិបត្តិ ឬ ស្ថាប័នតុលាការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នៅក្នុងរដ្ឋបរទេស ឬ
ស្ថាប័នអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ បុគ្គល ឬ ក្រុមបុគ្គលដទៃទៀតឱ្យធ្វើ ឬ មិនធ្វើសកម្ម-
ភាពណាមួយជាលក្ខខណ្ឌចំហ ឬ មិនចំហ សម្រាប់ការដោះលែងចំណាប់ខ្មាំង ជាអំពើចាប់
ចំណាប់ខ្មាំង ។

២- អំពើចាប់ចំណាប់ខ្មាំងត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០
(សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។

✱

ជំពូកទី ៦

**ការការពារជម្ងឺបញ្ជូនលើសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ
និងការបង្ក្រាបលើអំពើកេរកម្មនុយក្លេអ៊ែរ**

ផ្នែកទី ១

សេចក្តីផ្តើម

មាត្រា ៣៥.- និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទក្នុងជំពូកនេះ :

១-ការដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរជាអន្តរជាតិ មានន័យថា ជាការបញ្ជូនសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ :

ក-តាមគ្រប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ដោយមានគោលបំណងនាំយកទៅហួសពីដែនដីនៃរដ្ឋដែលជាកន្លែងចាប់ផ្តើមការបញ្ជូន និង

ខ-ដោយចាប់ផ្តើមពីការចេញដំណើរពីបរិវេណរបស់អ្នកបញ្ជូនទំនិញនៅក្នុងរដ្ឋនោះ និងដែលបញ្ចប់ដោយការមកដល់កន្លែងមួយនៅក្នុងរដ្ឋដែលជាគោលដៅចុងក្រោយនៃការបញ្ជូន ។

២-គ្រឿងនុយក្លេអ៊ែរ សំដៅលើ :

ក-គ្រឿងផ្ទុះនុយក្លេអ៊ែរ និង

ខ-គ្រឿងសម្រាប់សាយភាយវិទ្យុសកម្ម ឬ គ្រឿងដែលបញ្ចេញចំណុះភាគវិទ្យុសកម្ម ដែលដោយសារសមាសធាតុវិទ្យុសកម្មរបស់វា អាចបណ្តាលឱ្យមានមរណភាព រឬសរុបកាយធ្ងន់ធ្ងរ ឬ មហន្តរាយចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ចំពោះបរិស្ថាន ។

៣-បរិក្ខារនុយក្លេអ៊ែរ សំដៅលើ :

ក-ម៉ាស៊ីនប្រតិកម្មនុយក្លេអ៊ែរ រួមមានម៉ាស៊ីនប្រតិកម្មនុយក្លេអ៊ែរ ដែលត្រូវបានដំឡើងនៅក្នុងនាវា យានជំនិះ អាកាសយាន ឬ វត្ថុក្នុងលំហអាកាស សម្រាប់ប្រើជាប្រភពថាមពល ដើម្បីគោលបំណងជម្រុញទៅមុខ ឬ ដើម្បីគោលបំណងដទៃទៀត និង

ខ-រោងចក្រឬយានប្រើប្រាស់ក្នុងផលិតកម្ម រក្សាទុក កែច្នៃ ឬ ដឹកជញ្ជូនសារ-

✍

ធាតុវិទ្យុសកម្ម ។

៤-សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ គឺជាសារធាតុណាមួយដូចខាងក្រោម :

ក-ភ្នុយតូនីញ៉ូម លើកលែងតែភ្នុយតូនីញ៉ូម ដែលមានកំហាប់អ៊ីសូតូបលើស ពី ៨០% នៅក្នុងភ្នុយតូនីញ៉ូម ២៣៨ ។

ខ-អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម ២៣៣ ។

គ-អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូម ដែលត្រូវបង្កើនកម្រិតនៅក្នុងអ៊ីសូតូប ២៣៥ ឬ ២៣៣ដែល ជាអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមដែលត្រូវបង្កើនកម្រិតនៅក្នុងអ៊ីសូតូប ២៣៥ ឬ ២៣៣ មានន័យថាជាអ៊ុយ រ៉ានីញ៉ូមដែលមានអ៊ីសូតូប ២៣៥ ឬ ២៣៣ ឬ ទាំងពីរ នៅក្នុងបរិមាណមួយដែលនាំឱ្យ អនុបាតនៃបរិមាណផលបូករបស់អ៊ីសូតូបទាំងនោះ មានដល់អ៊ីសូតូប ២៣៨ គឺលើសពី អនុបាតនៃអ៊ីសូតូប ២៣៥ ដល់ អ៊ីសូតូប ២៣៨ ដែលកើតឡើងនៅក្នុងធម្មជាតិ ។

ឃ-អ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមដែលមាននៅក្នុងល្បាយនៃអ៊ីសូតូប ដែលកើតឡើងនៅក្នុង ធម្មជាតិក្រៅពីម្រងជាដី ឬ កាកសំណល់ដី ។

ង-សារធាតុណាមួយដែលមានសារធាតុ ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ៤ នេះ ពីចំណុច ក ដល់ចំណុច ឃ ។

៥-សារធាតុវិទ្យុសកម្ម គឺជា :

ក-សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ និង

ខ-សារធាតុវិទ្យុសកម្មផ្សេងទៀត ដែលមានចុណ្ណភាគវិទ្យុសកម្មដែល :

ខ.១-ធ្លុងកាត់ការបំបែកជាដុំតូចៗដោយឯកឯង ដែលជាដំណើរការ មួយដែលត្រូវបានអមជាមួយ ដោយការបញ្ចេញកាំរស្មីអ៊ីយ៉ុងមួយប្រភេទ ឬ ច្រើនប្រភេទ ដូចជាចុណ្ណភាគអាល់ហ្វា បេតា ឬ ណឺត្រុង និងកាំរស្មីហ្គាម៉ា និង

ខ.២-អាចដោយសារសមាសធាតុវិទ្យុសកម្ម ឬ បរមាណូរបស់វា បណ្តាល ឱ្យមានការស្លាប់ រឬស្លុបរាងកាយធ្ងន់ធ្ងរ ឬ ការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរចំពោះទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ជីវិតមនុស្ស ។

✍

មាត្រា ៣៦.- ការអនុវត្តផ្នែកទី ២ និងផ្នែកទី ៣ នៃជំពូកនេះ

ផ្នែកទី ២ និងផ្នែកទី ៣ នៃជំពូកនេះ ត្រូវអនុវត្តចំពោះសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដែល ប្រើប្រាស់សម្រាប់គោលបំណងសន្តិភាព :

- ក-ក្នុងរយៈពេលដឹកជញ្ជូនសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរជាអន្តរជាតិ និង
- ខ-ក្នុងរយៈពេលប្រើប្រាស់ រក្សាទុកក្នុងឃ្នាំង និងដឹកជញ្ជូនក្នុងស្រុក ។

ផ្នែកទី ២

ការការពារជារូបវន្តដែលចាំបាច់សម្រាប់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា ៣៧.- ការកំណត់ប្រភេទសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរនៅក្នុងជំពូកនេះ ត្រូវបែងចែកជាប្រភេទតាមតារាងដូចមាននៅ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៣៨.- កម្រិតនៃការការពារជារូបវន្ត ដែលត្រូវអនុវត្តនៅក្នុងការដឹកជញ្ជូនសារធាតុ ទុយក្លេអ៊ែរជារូបវន្ត

១-កម្រិតនៃការការពារជារូបវន្តលើសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងអំឡុងពេលរក្សាទុក ក្នុងឃ្នាំងដែលអាចកើតឡើងដោយចៃដន្យ ចំពោះការដឹកជញ្ជូនសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរជា អន្តរជាតិនោះ រួមមានវិធានការដូចខាងក្រោម :

ក-ចំពោះសារធាតុប្រភេទទី ៣ : ការរក្សាទុកក្នុងឃ្នាំងនៅក្នុងតំបន់មួយដែល ការចេញចូលនៅតំបន់នោះ ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ ។

ខ-ចំពោះសារធាតុប្រភេទទី ២ : ការរក្សាទុកក្នុងឃ្នាំងនៅក្នុង

ខ.១-តំបន់មួយ :

ខ.១.១-ដែលស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំដោយ

ឆ្នាំ ឬដោយឧបករណ៍អេឡិចត្រូនិក និង

ខ.១.២-ដែលហ៊ុមព័ទ្ធដោយរបាំងការពារជារូបវន្ត និង

ខ.១.៣-ដោយមានចំនួនច្រកចូលត្រូវបានកម្រិតនៅក្រោម

✱

ការត្រួតពិនិត្យយ៉ាងសមស្រប ឬ

ខ.២-តំបន់មួយដែលមានការការពារជារូបវន្តកម្រិតស្មើគ្នា :

គ-ចំពោះសារធាតុប្រភេទទី ១ : ការរក្សាទុកក្នុងឃ្នាំងនៅក្នុងតំបន់ដែលត្រូវបានការពារ គឺដូចមានចែងក្នុងប្រភេទទី ២ ខាងលើ :

គ.១-ដែលការចេញចូលក្នុងតំបន់នោះ ត្រូវបានកំណត់ចំពោះតែបុគ្គលណា ដែលមានការសម្រេចអំពីការជឿទុកចិត្ត និង

គ.២-ដែលស្ថិតនៅក្រោមការពិនិត្យតាមដានដោយឆ្នាំ ដែលមានការទាក់ទងព័ត៌មានជិតស្និទ្ធជាមួយកងកម្លាំងឆ្លើយតបសមស្រប ។

២-អង្គភាពទទួលខុសត្រូវចំពោះការរក្សាទុកក្នុងឃ្នាំងនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរក៏ត្រូវតែចាត់វិធានការជាពិសេស ដើម្បីរក្សាឱ្យឃើញ និងទប់ស្កាត់ការវាយប្រហារការចេញចូលដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬការយកសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរចេញដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ។

៣-កម្រិតនៃការការពារជារូបវន្ត សម្រាប់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងអំឡុងពេលដឹកជញ្ជូនជាអន្តរជាតិនោះ រួមមានវិធានការដូចខាងក្រោម :

ក-ចំពោះសារធាតុប្រភេទទី ២ និងទី ៣ ការដឹកជញ្ជូនត្រូវធ្វើឡើងនៅក្រោមការប្រុងប្រយ័ត្នជាពិសេស រួមមាន :

ក.១-ការរៀបចំជាមុនជាមួយអ្នកធ្វើ អ្នកទទួល និងអ្នកដឹកជញ្ជូន និង

ក.២-ការព្រមព្រៀងជាមុន រវាងរូបវន្តបុគ្គល ឬ នីតិបុគ្គលអាស្រ័យតាមយុត្តាធិការ និងបទប្បញ្ញត្តិរបស់រដ្ឋដែលធ្វើការនាំចេញ នាំចូល ដោយបញ្ជាក់អំពីពេលវេលា ទីកន្លែង និងនីតិវិធីនៃការធ្វើការទទួលខុសត្រូវក្នុងការដឹកជញ្ជូន ។

ខ-ចំពោះសារធាតុប្រភេទទី ១ ការដឹកជញ្ជូនត្រូវធ្វើឡើង :

ខ.១-នៅក្រោមការប្រុងប្រយ័ត្នជាពិសេស ដូចកំណត់ខាងលើសម្រាប់ការដឹកជញ្ជូនសារធាតុប្រភេទទី ២ និងទី ៣ និង

ខ.២-នៅក្រោមការពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំ ដោយការអមការពារនិង

ខ.៣-នៅក្រោមស្ថានភាពដែលធានាថា មានការទាក់ទងព័ត៌មានជិត

សម្រាប់មួយកងកម្លាំងឆ្លើយតបសមស្រប ។

គ-ចំពោះសារធាតុអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមធម្មជាតិ (ក្រៅពីទម្រង់ជាដី ឬ កាកសំណល់

រ៉ៃ) នោះការការពារលើការដឹកជញ្ជូនអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមនូវបរិមាណលើសពី ៥០០ (ប្រាំរយ) គីឡូក្រាម ត្រូវជូនព័ត៌មានជាមុនអំពីការបញ្ជូនទំនិញដោយបញ្ជាក់អំពី :

- គ.១-វិធីដឹកជញ្ជូន និង
- គ.២-ពេលវេលាគ្រោងនឹងមកដល់ និង
- គ.៣-សេចក្តីបញ្ជាក់អំពីការទទួលទំនិញ ។

ផ្នែកទី ៣

បទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងការការពារជំនួញនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា ៣៩.- កិច្ចការពារជំនួញនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងអំឡុងពេលដឹកជញ្ជូននុយក្លេអ៊ែរជំនួញ

បុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៣៨ ខាងលើនេះ ដែលទាក់ទងដល់ការដឹកជញ្ជូនសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នាំចូល នាំចេញសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរមកក្នុង ឬ ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤០.- ការឧទ្ធរណ៍ ការកាន់កាប់ ការប្រើប្រាស់ ការផ្ទេរ ជំនួញ និងសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

បុគ្គលណាទទួល កាន់កាប់ ប្រើប្រាស់ ផ្ទេរ ផ្លាស់ប្តូរ បោះចោល ឬ ធ្វើឱ្យរាយប៉ាយនូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរដោយចេតនា ដែលបណ្តាលឱ្យ ឬ អាចបណ្តាលឱ្យមានមរណភាព របួសធ្ងន់ធ្ងរដល់បុគ្គលណាផ្សេងទៀត ឬខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ បរិស្ថាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៤១.- ចោរកម្មសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

១-បុគ្គលណាចូលសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

២-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ក្នុងករណីណាមួយដូចខាងក្រោម :

✱

ក-ការលួចប្រព្រឹត្តឡើងក្នុងពេល ឬ បន្ទាប់ពីការប្រើហិង្សា ។

ខ-ការលួចប្រព្រឹត្តឡើងដោយផ្ទាល់ដោយមនុស្សច្រើននាក់ ឬ ដោយមានការទម្លុះទម្លាយ ។

មាត្រា ៤២.- ការបន្ថយកសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

បុគ្គលណាដែលទទួលបានសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដោយបន្ថយក ឆបោក ឬ ប្រើឧបាយកលទុច្ចរិតផ្សេងទៀត ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៣.- ការកំហែងយកសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

១-ការកំហែងយកមានន័យថា គឺជាអំពើដែលប្រព្រឹត្តដោយប្រើហិង្សា គំរាមកំហែងថានឹងប្រើហិង្សា ឬ បង្ខិតបង្ខំ ឬ បំភិតបំភ័យតាមគ្រប់រូបភាព ដើម្បីទទួលបាននូវសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ។

២-ការកំហែងយក ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៤៤.- ការគំរាមកំហែងប្រើប្រាស់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

១-បុគ្គលណា គំរាមកំហែងថានឹងប្រើប្រាស់សារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ ដោយចេតនា ដើម្បីសម្លាប់ ឬ បង្កឱ្យមានរបួសដល់បុគ្គលណាផ្សេងទៀត ឬ បង្កឱ្យមានមហន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ បរិស្ថាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

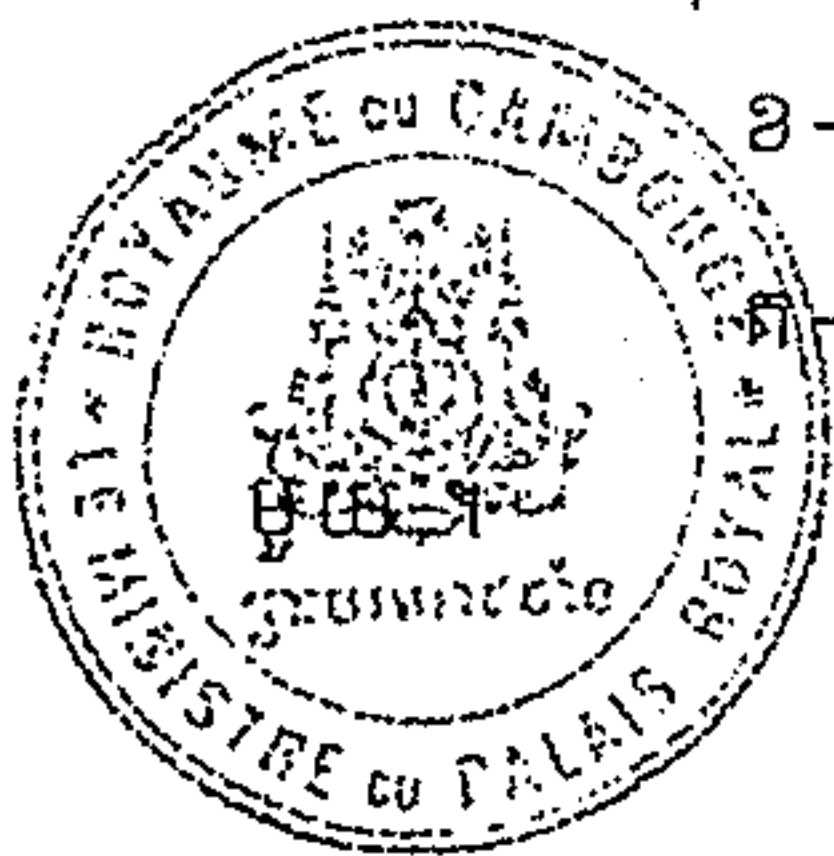
២-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ចំពោះបុគ្គលណាដែលគំរាមថានឹងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងមាត្រា ៤១ (ចោរកម្មសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ) ខាងលើនេះ ដោយមានគោលបំណងបង្ខំឱ្យ :

ក-ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬ ស្ថាប័នតុលាការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ខ-អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ

បុគ្គលណាម្នាក់ ឬក្រុមមនុស្សណាមួយឱ្យធ្វើ ឬ មិនធ្វើនូវសកម្មភាពណា

✱

ផ្នែកទី ៤

ការគ្រប់គ្រងអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ គីមី និងជីវសាស្ត្រ

មាត្រា ៤៥.- ការផលិត ប្រើប្រាស់ ជំរក ទុរសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ គីមី និង ជីវសាស្ត្រ

១- បុគ្គលណា ផលិត ទិញ លក់ កាន់កាប់ អភិវឌ្ឍ ដឹកជញ្ជូន ផ្ទេរ ឬ ប្រើដោយចេតនា នូវអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ អាវុធគីមី ឬ អាវុធដីវសាស្ត្រ ឬ មធ្យោបាយបញ្ជូនអាវុធទាំងនេះ ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។

២- មធ្យោបាយបញ្ជូនអាវុធដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ សំដៅ ដល់ការផ្ទេរមីស៊ីល គ្រាប់ផ្ទោង និងប្រព័ន្ធមិនមានមនុស្សដទៃទៀត ដែលអាចបញ្ជូនអាវុធនុយក្លេអ៊ែរ អាវុធគីមី ឬ អាវុធដីវសាស្ត្រ ទៅដល់គោលដៅមួយ និងត្រូវបានធ្វើឡើងជា ពិសេសដើម្បីការប្រើប្រាស់នោះ ។

ផ្នែកទី ៥

ការបង្ក្រាបអំពើតេររកម្មនុយក្លេអ៊ែរ

មាត្រា ៤៦.- ការកាន់កាប់ ជំរក ទុរសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ

បុគ្គលណាកាន់កាប់នូវសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ឬ ផលិត ឬ កាន់កាប់គ្រឿងនុយក្លេអ៊ែរ ដោយចេតនាក្នុងគោលបំណងធ្វើឱ្យមានមរណភាព ឬ រដួលរលំកាយធ្ងន់ធ្ងរ ឬ មហន្តរាយ ដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ បរិស្ថាន ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៤៧.- អំពើទាំងឡាយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសារធាតុវិទ្យុសកម្ម គ្រឿងនុយក្លេអ៊ែរ បរិក្ខារ ទុយក្លេអ៊ែរ

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយ

ជីវិត ចំពោះបុគ្គលណាដែល :

១- ដោយចេតនាប្រើសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ឬ គ្រឿងនុយក្លេអ៊ែរតាមគ្រប់វិធី ឬ

✱

ប្រើ ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតបរិក្ខារនុយក្លេអ៊ែរ ក្នុងលក្ខណៈមួយដែលបញ្ចេញ ឬ បណ្តាលឱ្យមានហានិភ័យនៃការបញ្ចេញសារធាតុវិទ្យុសកម្ម និង

ខ-មានគោលបំណងធ្វើឱ្យមានមរណភាព ឬ រូបស្លបកាយធ្ងន់ធ្ងរ ឬ មហន្តរាយដល់ទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ បរិស្ថាន ឬ

គ-មានគោលបំណងបង្ខំ :

គ.១-ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ស្ថាប័នតុលាការ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នៅក្នុងរដ្ឋបរទេស ឬ

គ.២-អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ

គ.៣-បុគ្គលណាម្នាក់ ឬ ក្រុមមនុស្សណាមួយឱ្យធ្វើ ឬ មិនធ្វើនូវសកម្មភាពណាមួយ ។

មាត្រា ៤៨.- ការគំរាមកំហែង និងការឧបទ្វេស

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែល :

ក-គំរាមកំហែងថានឹងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានបញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ៤៧ ខាងលើនេះ ក្នុងស្ថានភាពដែលបង្ហាញថាការគំរាមកំហែងនោះអាចឱ្យជឿបាន ឬ

ខ-ទាមទារសារធាតុវិទ្យុសកម្ម ឬ គ្រឿងនុយក្លេអ៊ែរ ឬ បរិក្ខារនុយក្លេអ៊ែរតាមរយៈការគំរាមកំហែង ក្នុងស្ថានភាពដែលបង្ហាញថាការគំរាមកំហែងនោះ អាចឱ្យជឿបាន ឬ ដោយប្រើហិង្សា ។

ជំពូកទី ៧

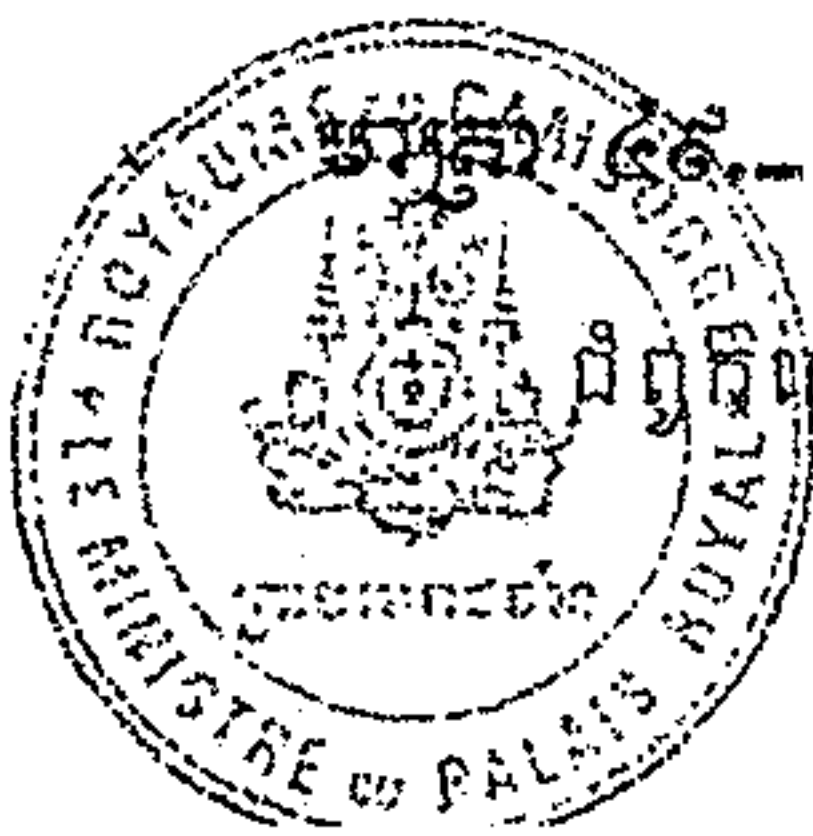
អំពើប្រឆាំងនឹងសុវត្ថិភាពនាវាចរណ៍ផ្លូវសមុទ្រ

ផ្នែកទី ១

ការអនុវត្ត

មាត្រា ៤៩.- ការបិទអនុវត្តជំពូកនេះ

នេះមិនអនុវត្តចំពោះ :

ក-នាវាចម្បាំង ឬ

ខ-នាវាដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់រដ្ឋណាមួយ ឬ ដែលត្រូវបានប្រតិបត្តិ ដោយរដ្ឋ
ណាមួយ ឬ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ ដែលត្រូវបានប្រតិបត្តិដោយ
ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នៅពេលដែលនាវានោះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជានាវាចម្បាំងជំនួយ
ឬ សម្រាប់គោលដៅគយ ឬ នគរបាល ឬ

គ-នាវាដែលត្រូវបានយកចេញពីការធ្វើនាវាចរណ៍ ឬ ត្រូវបានលើកឡើង
ដើម្បីជួសជុល ឬ ឈប់ប្រើការ ។

ផ្នែកទី ២

បទល្មើស

មាត្រា ៥០.- ការរឹបអូស ឬ ការត្រួតត្រាលើនាវា

បុគ្គលណាមួយ ឬ ធ្វើការត្រួតត្រាដោយខុសច្បាប់ ឬដោយប្រើហិង្សា ឬ គំរាម
កំហែង ឬ ដោយការបំភិតបំភ័យតាមគ្រប់រូបភាព ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥
(ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥១.- ការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើមនុស្សនៅលើនាវា

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណា
ដោយចេតនា ប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើមនុស្សនៅលើនាវា ប្រសិនបើអំពើនោះអាចបណ្តាល
ឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍នៃនាវានោះ ។

មាត្រា ៥២.- ការបំផ្លាញ ឬការធ្វើឱ្យខូចខាតនាវា

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណា
ដែល ដោយចេតនាបំផ្លាញ ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាត ឬ ទំនិញលើនាវា ប្រសិនបើការខូចខាតនោះ
អាចបណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ។

មាត្រា ៥៣.- ការដាក់ឧបករណ៍ ឬ សារធាតុលើនាវា

បុគ្គលណា ដោយចេតនាដាក់ ឬ បង្កឱ្យមានការដាក់នូវឧបករណ៍ ឬ សារធាតុដែល អាចបំផ្លិចបំផ្លាញ ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់នាវា ឬ ទំនិញលើនាវា ហើយដែលធ្វើឱ្យមានគ្រោះ ថ្នាក់ ឬ អាចបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវា ត្រូវផ្ដន្ទា ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៤.- ការកម្ទេច ឬ ការធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ប្រព័ន្ធឧបករណ៍តម្រង់ទិសនាវាចរណ៍

បុគ្គលណាកម្ទេច ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតដល់ប្រព័ន្ធឧបករណ៍តម្រង់ទិសនាវាចរណ៍ ឬ បង្កាក់ដល់ប្រតិបត្តិការនៃប្រព័ន្ធឧបករណ៍តម្រង់ទិសនាវាចរណ៍ ដោយចេតនា ត្រូវផ្ដន្ទា ទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ប្រសិនបើអំពើនោះ អាចបណ្ដាល ឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវានោះ ។

មាត្រា ៥៥.- ការផ្ដល់ព័ត៌មានមិនពិត ដែលបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើ នាវាចរណ៍នៃនាវា

បុគ្គលណាដែលផ្ដល់ដោយចេតនា នូវព័ត៌មានដែលខ្លួនដឹងថាមិនពិត ហើយព័ត៌- មាននេះធ្វើឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃការធ្វើនាវាចរណ៍របស់នាវា ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៥៦.- អំពើបន្ទុះស្រឡាត់ដែលទាក់ទងនឹងបទល្មើសក្នុងជំពូកនេះ

បុគ្គលណាសម្រាប់បុគ្គលណាផ្សេងទៀតដោយចេតនា ហើយអំពើនេះមានទំនាក់ ទំនងទៅនឹងបទល្មើសដែលបានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា ៥០ ដល់មាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវ ផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។

មាត្រា ៥៧.- អំពើបង្កបូសដែលទាក់ទងនឹងបទល្មើសក្នុងជំពូកនេះ

បុគ្គលណាដែលបង្កឱ្យមានរបួសដល់បុគ្គលណាផ្សេងទៀតដោយចេតនា ហើយអំពើ នេះមានទំនាក់ទំនងទៅនឹងបទល្មើស ដូចមានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា ៥០ ដល់ មាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ឆ្នាំ ។

✱

**មាត្រា ៥៨.- ការគំរាមកំហែងដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់នាវាចរណ៍ប្រកបដោយ សុវត្ថិភាព
របស់នាវា**

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់
មួយជីវិត ចំពោះបុគ្គលណាដែល :

ក-គំរាមកំហែងថានឹងប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដែលជាបទល្មើសដូចមានបញ្ញត្ត
ក្នុងមាត្រា ៥១ មាត្រា ៥២ ឬមាត្រា ៥៤ នៃច្បាប់នេះ ហើយ

ខ-ការគំរាមកំហែងនោះ អាចនឹងបណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាព
នៃនាវាចរណ៍របស់នាវា ហើយនិង

គ-ការគំរាមកំហែងនោះមានគោលបំណងបង្ខិតបង្ខំ :

គ.១-ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬ ស្ថាប័នតុលាការនៅ
ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នៅក្នុងរដ្ឋបរទេសណាមួយ ឬ

គ.២-អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ

គ.៣-បុគ្គលណាម្នាក់ ឬ ក្រុមមនុស្សណាមួយឱ្យធ្វើ ឬមិនធ្វើសកម្ម-
ភាពណាមួយ ។

ផ្នែកទី ៣

សិទ្ធិអំណាចរបស់មេបញ្ជាការនាវា

**មាត្រា ៥៩.- សិទ្ធិអំណាចក្នុងការប្រគល់ ជំនាញ ទូរមន្ត្រីលទ្ធផលមួយឱ្យទេវតាជំនាញរបស់
សមត្ថកិច្ច**

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើមេបញ្ជាការនាវាមានមូលហេតុសមស្របនឹងជឿ
ថា បុគ្គលណាម្នាក់ បានប្រព្រឹត្ត ឬ កំពុងប្រព្រឹត្ត ឬ ហៀបនឹងប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមាន
បញ្ញត្តនៅក្នុងផ្នែកទី ២ ជំពូកទី ៧ នៃច្បាប់នេះ ។

២-មេបញ្ជាការនាវាអាចចាប់ខ្លួន ឃាត់ខ្លួនបុគ្គលនោះ ហើយប្រគល់ឱ្យទៅ :

ក-អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋអនុសញ្ញា ឬ

ខ-អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចដទៃទៀត ។

✍

៣-មេបញ្ជាការនាវាដែលមានបំណងប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលណាម្នាក់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើ ត្រូវជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋអនុសញ្ញានោះ :

ក-អំពីបំណងប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលនោះដល់អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច និង

ខ-អំពីមូលហេតុនៃបំណងប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលនោះ ។

៤-មេបញ្ជាការនាវាត្រូវជូនដំណឹងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ៣ ខាងលើ :

ក-នៅមុនពេលដែលនាវាបានចូលទៅដល់ដែនសមុទ្ររបស់រដ្ឋអនុសញ្ញាប្រសិនបើអាចធ្វើទៅបាន ឬ

ខ-ឱ្យបានជាប់ជាបន្ទាន់សមស្របតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង នៅក្នុងករណីដទៃទៀត ។

៥-នៅពេលដែលមេបញ្ជាការនាវា ប្រគល់ខ្លួនបុគ្គលណាម្នាក់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ២ ខាងលើ មេបញ្ជាការនាវានោះ ត្រូវផ្តល់ឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៃរដ្ឋអនុសញ្ញានូវរាល់ភស្តុតាងទាំងអស់ដែលខ្លួនមាន ហើយដែលទាក់ទងទៅនឹងបទល្មើសដោយសន្មត ។

៦-ក្នុងមាត្រានេះ រដ្ឋអនុសញ្ញា មានន័យថាគឺជារដ្ឋដែលជាភាគីនៃអនុសញ្ញាសម្រាប់ការបង្ក្រាបសកម្មភាពខុសច្បាប់ប្រឆាំងនឹងសុវត្ថិភាពនៃនាវាចរណ៍ផ្លូវសមុទ្រ ដែលធ្វើនៅទីក្រុងរ៉ូម នាថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៨ ។

មាត្រា ៦០.- ពុំមាននេសាទបញ្ញត្តិសម្រាប់ការយាត់ខ្លួនស្របច្បាប់

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើជនណាម្នាក់លើនាវាត្រូវបានចាប់ ឬ ឃុំខ្លួន ឬ ត្រូវបានបញ្ជូនខ្លួនឱ្យអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ស្របតាមជំពូកនេះ ។

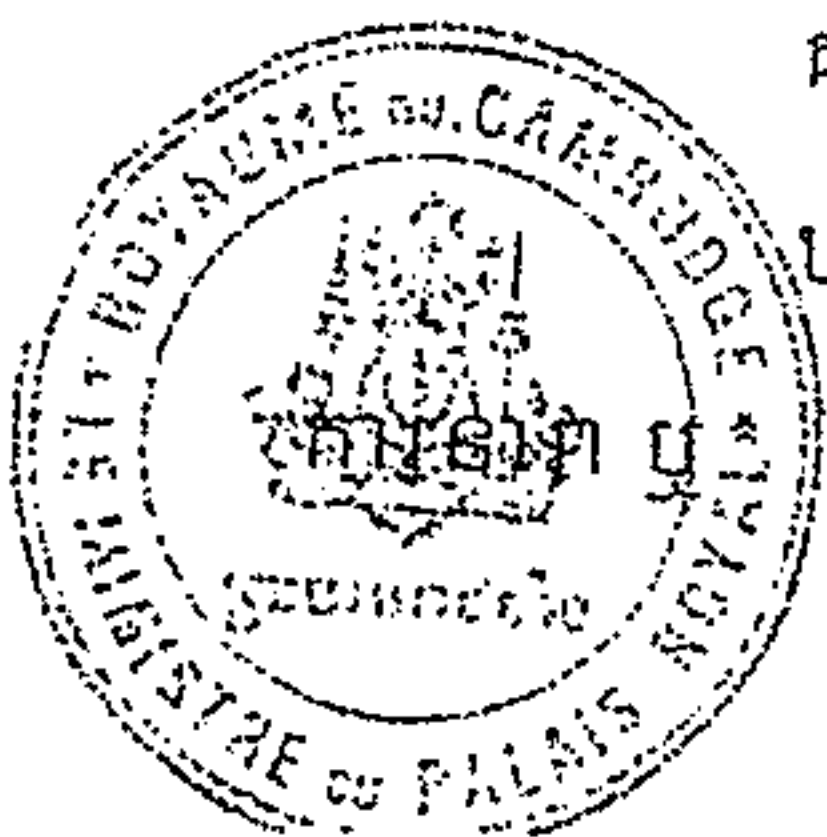
២-គ្មានជនណាម្នាក់អាចដាក់បណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ឬ បណ្តឹងព្រហ្មទណ្ឌ ចំពោះការឃុំខ្លួន ឬ ការបញ្ជូនខ្លួនប្រឆាំងនឹង :

ក-ម្ចាស់នាវា ឬ ប្រតិបត្តិករនាវា ឬ

ខ-មេបញ្ជាការនាវា ឬ

គ-សមាជិកក្រុមនាវិកដទៃណាទៀតដែលទទួលបញ្ញត្តិមេបញ្ជាការនាវា ឬ

ឃ-អ្នកដំណើរដែលធ្វើដំណើរតាមនាវាណាមួយដែលទទួលបញ្ញត្តិមេបញ្ជាការ

✍

ង-ជនដទៃណាទៀតដែលទទួលខុសត្រូវលើដំណើរនាវានោះ ។

ជំពូកទី ៨

បទល្មើសប្រឆាំងនឹងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចល័ត ដែលស្ថិតនៅលើខ្ពង់រាបធាតុសមុទ្រ

ផ្នែកទី ១

ការបកស្រាយ

មាត្រា ៦១.- និយមន័យ

ទីតាំងអចល័ត មានន័យថាជាកោះសិប្បនិម្មិត ឬ មូលដ្ឋាន ឬ សំណង់ ឬ អគារដែល ភ្ជាប់នឹងបាតសមុទ្រជាអចិន្ត្រៃយ៍ សម្រាប់គោលបំណងក្នុងការរុករក ឬ ធ្វើអាជីវកម្មធន ធានធម្មជាតិ ឬ សម្រាប់គោលបំណងផ្សេងទៀតខាងសេដ្ឋកិច្ច ។

ផ្នែកទី ២

បទល្មើស

មាត្រា ៦២.- ការដណ្តើមកាន់កាប់ ការត្រួតត្រាលើទីតាំងអចល័ត

បុគ្គលណា ដោយចេតនា ដណ្តើមកាន់កាប់ ឬ ធ្វើការត្រួតត្រាលើទីតាំងអចល័ត ដោយប្រើហិង្សា ឬ ដោយការគំរាមកំហែង ឬ ដោយការបំភិតបំភ័យ តាមគ្រប់រូបភាព ត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៣.- ការប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាប្រឆាំងនឹងមនុស្សនៅលើទីតាំងអចល័ត

ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណា ដែលបានប្រព្រឹត្តអំពើហិង្សាលើមនុស្សនៅលើទីតាំងអចល័ត ប្រសិនបើអំពើនោះអាច បណ្តាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចល័តនោះ ។

✍

មាត្រា ៦៤.- ការកម្ទេច ការធ្វើឱ្យខូចខាតទីតាំងអចល័ត

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណា ដែលបានកម្ទេច ឬ ធ្វើឱ្យខូចខាតទីតាំងអចល័តដោយចេតនា ប្រសិនបើអំពើនោះអាច បណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចល័តនោះ ។

មាត្រា ៦៥.- ការដាក់ឧបករណ៍ ឬ សារធាតុទៅលើទីតាំងអចល័ត

បុគ្គលណា ដោយចេតនា ដាក់ ឬ បង្កឱ្យមានការដាក់នូវឧបករណ៍ ឬ សារធាតុដែល អាចបំផ្លាញទីតាំងអចល័ត ឬ បណ្ដាលឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចល័ត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៦.- អំពើបន្តស្រឡាត់ដល់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសក្នុងជំពូកនេះ

បុគ្គលណាសម្រាប់បុគ្គលណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ហើយអំពើនេះមានទំនាក់ទំនងទៅនឹង បទល្មើស ដែលបានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា ៦២ ដល់មាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោស ដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ។

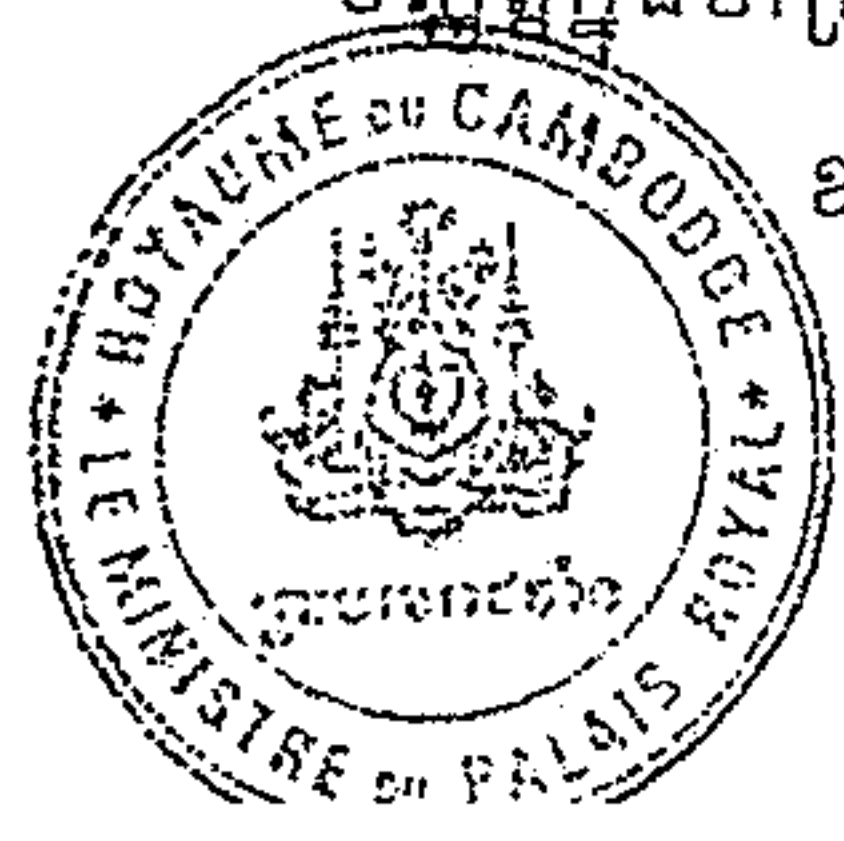
មាត្រា ៦៧.- អំពើបន្តប្រឆាំងដល់ទាក់ទងនឹងបទល្មើសក្នុងជំពូកនេះ

បុគ្គលណាដែលបង្កឱ្យមានរបួសដល់បុគ្គលណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ហើយអំពើនេះមាន ទំនាក់ទំនងទៅនឹងបទល្មើស ដូចមានបញ្ញត្តនៅក្នុងមាត្រា ៦២ ដល់ មាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់ នេះ ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ២៥ (ម្ភៃប្រាំ) ឆ្នាំ ។

មាត្រា ៦៨.- ការគំរាមកំហែងដល់បទគ្រោះថ្នាក់ដល់សុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចល័ត

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយជីវិត ចំពោះបុគ្គលណាដែល :

- ក- គំរាមកំហែងថានឹងប្រព្រឹត្តអំពើណាមួយ ដែលជាបទល្មើសដូចមាន បញ្ញត្តក្នុងមាត្រា ៦២ ដល់មាត្រា ៦៥ នៃច្បាប់នេះ ហើយ
- ខ- ការគំរាមកំហែងនោះមានគោលបំណងបង្ខិតបង្ខំ :
 - ខ-១ - ស្ថាប័ននីតិប្បញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬ ស្ថាប័នតុលាការនៅក្នុង

✍

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ នៅក្នុងរដ្ឋបរទេសណាមួយ ឬ

ខ-២-អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ

ខ-៣-បុគ្គលណាម្នាក់ ឬ ក្រុមមនុស្សណាមួយឱ្យធ្វើ ឬមិនធ្វើសកម្ម-

ភាពណាមួយ ។

ជំពូកទី ៩

ការដាក់សញ្ញាសម្គាល់គ្រឿងផ្ទុះផ្លាស្ទិក សម្រាប់គោលបំណងរកឃើញ

ផ្នែកទី ១

ការបកស្រាយ

មាត្រា ៦៩.- និយមន័យ

នៅក្នុងជំពូកនេះ វាក្យស័ព្ទ :

១-សារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះ មានន័យថាគឺជាសារធាតុមួយបែបដូចរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ៧១ ដែលត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងគ្រឿងផ្ទុះណាមួយ ដើម្បីធ្វើឱ្យគ្រឿងផ្ទុះនោះ អាចត្រូវបាន រកឃើញ ។

២-ឧបករណ៍យោធាមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ គឺជាឧបករណ៍ដែលត្រូវបានផលិត ជាពិសេសដោយឡែកសម្រាប់គោលបំណងផ្នែកយោធា ឬនគរបាល អនុលោមតាមច្បាប់ របស់រដ្ឋ ដែលនៅក្នុងនោះឧបករណ៍ទាំងនោះ ត្រូវបានផលិត ដោយមិនកំណត់ត្រឹមតែ គ្រាប់កាំភ្លើង គ្រាប់បែក ក្បាលគ្រាប់ គ្រាប់មីន គ្រាប់កាំជ្រួចមីស៊ីល គ្រាប់រ៉ុក្កែត រំសេវ គ្រាប់បែកដៃ និងគ្រាប់បូកទម្ងន់ ។

៣-គ្រឿងផ្ទុះ មានន័យថាគឺជាផលិតផលគ្រឿងផ្ទុះដែលជាទូទៅត្រូវបានស្គាល់ថា គឺជាគ្រឿងផ្ទុះផ្លាស្ទិក រួមមានគ្រឿងផ្ទុះមានទម្រង់ជាបន្ទះទន់បត់បាន ឬ ទាញយឺតបានដូច មានរៀបរាប់ក្នុងមាត្រា ៧០ នៃច្បាប់នេះ ។

៤-ការផលិត មានន័យថាគឺជាដំណើរការ រួមទាំងការកែច្នៃឡើងវិញ ដែលផលិត

សារធាតុគ្រឿងផ្ទុះ ។

✱

៥-ការដាក់សញ្ញាសម្គាល់ មានន័យថាជាការដាក់បញ្ចូលសារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះទៅ
ក្នុងគ្រឿងផ្ទុះណាមួយយោងតាមមាត្រា ៧០ នៃច្បាប់នេះ ។

៦-រដ្ឋដែលផលិត មានន័យថាគឺជារដ្ឋមួយដែលនៅក្នុងដែនដីនៃរដ្ឋនោះ ផលិតករ
ផលិតគ្រឿងផ្ទុះ ។

៧-គ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់ មានន័យថាជាគ្រឿងផ្ទុះដែលមិនត្រូវបានដាក់
សញ្ញាសម្គាល់ដោយសារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះយោងតាមមាត្រា ៧១ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៧០.- ការពិនិត្យគ្រឿងផ្ទុះ

១-ជំពូកនេះអនុវត្តចំពោះគ្រឿងផ្ទុះដែល :

ក-ផលិតឡើងដោយរូបមន្តគ្រឿងផ្ទុះខ្លាំងចំនួនមួយ ឬ ច្រើន ដែលតាមទម្រង់
សុទ្ធរបស់វាមានសម្ពាធចំហាយតិចជាង ១០^{-៤} ប៉េអា នៅកម្រិតសីតុណ្ហភាព ២៥ អង្សានិង

ខ-ផលិតឡើងដោយមានសម្ភារៈចងរុំភ្ជាប់ និង

គ-ជាល្បាយមួយដែលទន់ ឬអាចបត់បាននៅកម្រិតសីតុណ្ហភាពក្នុងបន្ទប់
ធម្មតា ។

២-សម្រាប់គោលបំណងនៃជំពូកនេះ គ្រឿងផ្ទុះដូចខាងក្រោមមិនត្រូវបានចាត់ទុក
ថាជាគ្រឿងផ្ទុះឡើយ ប្រសិនបើគ្រឿងផ្ទុះទាំងនោះត្រូវបានបន្តរក្សាទុក ឬ ប្រើប្រាស់សម្រាប់
គោលបំណងដែលត្រូវបានបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់ ឬ ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលតាមការបញ្ជាក់
ច្បាស់លាស់ :

ក-គ្រឿងផ្ទុះដែលត្រូវបានផលិតឡើង ឬ ត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងបរិមាណមាន
កំណត់សម្រាប់តែការប្រើប្រាស់នៅក្នុងការស្រាវជ្រាវ ការអភិវឌ្ឍ ឬ ការសាកល្បងដែល
មានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវនូវគ្រឿងផ្ទុះថ្មី ឬ គ្រឿងផ្ទុះកែលម្អ ។

ខ-គ្រឿងផ្ទុះ ដែលត្រូវបានផលិតឡើង ឬ ត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងបរិមាណមាន
កំណត់សម្រាប់តែការប្រើប្រាស់នៅក្នុងការហ្វឹកហ្វឺនផ្នែករាវរក គ្រឿងផ្ទុះ និង/ឬការអភិ-
វឌ្ឍ ការសាកល្បងដែលមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវនូវឧបករណ៍រាវរកគ្រឿងផ្ទុះ ។

គ-គ្រឿងផ្ទុះដែលត្រូវបានផលិតឡើង ឬ ត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងបរិមាណមាន
កំណត់សម្រាប់តែគោលបំណងនីតិវេជ្ជសាស្ត្រ ដែលមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ។

✍

យ-គ្រឿងផ្ទុះដែលត្រូវបានគ្រោងដាក់ ហើយត្រូវដាក់បញ្ចូលជាផ្នែកបន្ថែម មួយនៃឧបករណ៍យោធា ដែលមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវនៅក្នុងដែនដីនៃរដ្ឋផលិតក្នុងពេល រវាង ៣ (បី) ឆ្នាំ បន្ទាប់ពីអនុសញ្ញាស្តីពីការកំណត់សញ្ញាសម្គាល់គ្រឿងផ្ទុះធ្វើពីផ្លាស្ទិក សម្រាប់គោលបំណងរកឃើញ ត្រូវបានចុះហត្ថលេខានៅទីក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ នាថ្ងៃទី ១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩១ ចូលជាធរមាន ចំពោះរដ្ឋនោះ ។

៣-នៅក្នុងជំពូកនេះ :

មានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ មានន័យថាត្រូវបានអនុញ្ញាតយោងតាមច្បាប់ និងបទ- ប្បញ្ញត្តិនៃរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធ ។

គ្រឿងផ្ទុះខ្លាំង រួមមានគ្រឿងផ្ទុះដែលបានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ឬ ជាតិផ្ទុះខ្លាំង ៨១ទៀត ។

មាត្រា ៧១.- សារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះ

១-សារធាតុដូចមានរាយនៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ ៣ នៃច្បាប់នេះ គឺជាសារធាតុរក គ្រឿងផ្ទុះ ហើយមានគោលបំណងប្រើប្រាស់ ដើម្បីធ្វើឱ្យគ្រឿងផ្ទុះងាយនឹងត្រូវបានរក ឃើញតាមរយៈការតាមដានរកចំហាយ ។

២-សារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងគ្រឿងផ្ទុះ :

ក-តាមរបៀបមួយ ដែលសម្រេចបានការលាយស្មើគ្នានៅក្នុងផលិតផល សម្រេច និង

ខ-តាមកម្រិតកំហាប់អយូរីមាដូចមាននៅក្នុងលេខរៀងពាក់ព័ន្ធ ក្នុងតារាង នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៣ នៅក្នុងផលិតផលសម្រេចនៅពេលផលិត ។

ផ្នែកទី ២

បទល្មើស

មាត្រា ៧២.- ការរកឃើញគ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់

បុគ្គលណាផលិតគ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់ នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវ ផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ។

✱

មាត្រា ៧៣.- ការកាន់កាប់ ការដឹកជញ្ជូន ការនាំចេញ ការនាំចូលនូវគ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់

១- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៧ (ប្រាំពីរ) ឆ្នាំ ដល់ ១៥ (ដប់ប្រាំ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែលកាន់កាប់ ឬ ដឹកជញ្ជូននូវគ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់ ឬ នាំចេញ ឬ នាំចូលនូវគ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់មកក្នុង ឬ ចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២- កថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ មិនត្រូវយកមកអនុវត្តឡើយចំពោះការកាន់កាប់ ដឹកជញ្ជូន នាំចេញ ឬ នាំចូលនូវគ្រឿងផ្ទុះគ្មានសញ្ញាសម្គាល់ ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ដោយរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់គោលបំណងបំពេញមុខងារយោធា ឬ នគរបាល និងសម្រាប់គោលបំណងដែលសមស្របទៅនឹងគោលបំណងនៃអនុសញ្ញាស្តីពីការកំណត់សញ្ញាសម្គាល់នៃគ្រឿងផ្ទុះផ្លាស្ទិក សម្រាប់គោលបំណងរកឃើញដែលធ្វើនៅទីក្រុងម៉ុងប៉េអាល់ ឆ្នាំ ១៩៩១ ។

**ជំពូកទី ១០
ការដាក់គ្រាប់បែកតេររតកម្ម
ផ្នែកទី ១
ការបកស្រាយ**

មាត្រា ៧៤.- និយមន័យ

វាក្យស័ព្ទក្នុងជំពូកនេះ :

១- គ្រឿងផ្ទុះ ឬ គ្រឿងប្រល័យដទៃទៀត មានន័យថា :

ក- ជាគ្រឿងផ្ទុះ ឬ អាវុធធ្វើឱ្យឆាប់រោះ ឬឧបករណ៍ណាមួយដែលធ្វើឡើង ឬ មានសមត្ថភាព ដើម្បីបណ្តាលឱ្យមានមរណភាព ឬ របួសធ្ងន់ធ្ងរដល់រាងកាយ ឬ ការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ឬ

ខ- ជាអាវុធ ឬ ឧបករណ៍ណាមួយដែលធ្វើឡើង ឬ មានសមត្ថភាពដែល

✍

បណ្តាលឱ្យមានមរណភាព ឬ រូសធុន់ធ្ងរដល់រាងកាយ ឬ ការខូចខាតធ្ងន់ធ្ងរ ដោយសារ
ការបញ្ចេញ ការចាចសាចចេញ ឬ ផលប៉ះពាល់ដោយ :

- ខ.១ - សារធាតុគីមីពុល ឬ
- ខ.២ - សារធាតុជីវសាស្ត្រ ឬ
- ខ.៣ - ជាតិពុល ឬសារធាតុដូចគ្នាឬសារធាតុប្រហាក់ប្រហែល ឬ
- ខ.៤ - ការសាយភាយកាំរស្មី ឬ
- ខ.៥ - សារធាតុវិទ្យុសកម្ម ។

២- បរិវេណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ មានន័យថាគឺជាបរិវេណសាធារណៈ ឬ កាន់
កាប់ដោយឯកជនដែលផ្តល់ ឬ បែងចែកសេវាកម្ម ដូចជាទឹក ប្រព័ន្ធលូទឹក ថាមពល ប្រេង
ឥន្ធនៈ ឬ គមនាគមន៍ ដើម្បីផលប្រយោជន៍សាធារណជន ។

៣- ទឹកនៃឯសាធារណៈ មានន័យថា :

ក- ផ្នែកមួយនៃអគារ ដី ផ្លូវថ្នល់ ផ្លូវទឹក ឬ ទឹកនៃឯដទៃទៀត និង

ខ- ទឹកនៃឯពាណិជ្ជកម្ម អាជីវកម្ម វប្បធម៌ ប្រវត្តិសាស្ត្រ អប់រំ សាសនា
រដ្ឋាភិបាល ទីកំសាន្ត រមណីយដ្ឋាន ឬ ទីតាំងដូចគ្នានេះ ដែលអាចចេញចូលបាន ឬ បើក
ឱ្យសាធារណជនគ្រប់ពេលវេលាតាមពេលកំណត់ ឬ ម្តងម្កាល ។

៤- ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនសាធារណៈ មានន័យថាជាមធ្យោបាយ និងឧបករណ៍ដឹកនាំគ្រប់
ប្រភេទ ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិសាធារណៈ ឬ ឯកជនក្តី ដែលត្រូវប្រើប្រាស់នៅក្នុង ឬ សម្រាប់
សេវាកម្មសាធារណៈ ដើម្បីដឹកជញ្ជូនមនុស្ស ឬ ទំនិញ ។

ផ្នែកទី ២
បទល្មើស

**មាត្រា ៧៥.- ការបញ្ជូន ការដាក់ ការចាញ់ ឬ ការធ្វើឱ្យផ្ទុះគ្រឿងផ្ទុះ ឬ គ្រឿងប្រល័យនូវ
ទីកន្លែងសាធារណៈ ជំនាន់**

ប្រព័ន្ធនាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ដល់ ៣០ (សាមសិប) ឆ្នាំ ឬ អស់មួយ
ជីវិត បើករណីដែល ដោយចេតនា បញ្ជូន ដាក់ ចាញ់ ឬ ធ្វើឱ្យផ្ទុះគ្រាប់បែក ឬ

*

គ្រឿងប្រល័យដទៃទៀតនៅក្នុង ឬ ចូលទៅក្នុង ឬ ប្រឆាំងនឹងទឹកនៃឯសាធារណៈ ឬ បរិវេណ
របស់រដ្ឋ ឬ រដ្ឋាភិបាល ឬ ប្រព័ន្ធដឹកជញ្ជូនសាធារណៈ ឬ បរិវេណហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធដោយ
មានគោលបំណងធ្វើឱ្យ :

ក-មានមរណភាព ឬ រូបសធ្ងន់ធ្ងរដល់រាងកាយ ឬ

ខ-អន្តរាយធ្ងន់ធ្ងរដល់ទឹកនៃឯ បរិវេណ ឬ ប្រព័ន្ធទាំងនោះ ហើយប្រសិនបើ
មានការអន្តរាយនោះ នឹងបណ្តាលឱ្យមាន ឬ អាចនឹងបណ្តាលឱ្យមានការខាតបង់សេដ្ឋកិច្ច
ធ្ងន់ធ្ងរ ។

ជំពូកទី ១១

ហិរញ្ញប្បទាន និងជំនួយសម្រាប់គេរកម្ម

ផ្នែកទី ១

បទល្មើស

**មាត្រា ៧៦.- ការផ្តល់ ឬ ការប្រមូលទ្រព្យសម្រាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងអំពើគេរកម្ម ឬ ក្នុងការជួយ
ដល់គេរកម្ម**

១- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គល
ណាដែល ដោយចេតនាផ្តល់ ឬ ប្រមូលទ្រព្យដោយមានបំណង ឬ ដោយដឹងថា ទ្រព្យនោះ
នឹងត្រូវបានប្រើប្រាស់ទាំងមូល ឬ មួយផ្នែកដើម្បីប្រព្រឹត្ត :

ក- អំពើមួយដែលជាបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ ច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស
ដែលស្ថិតនៅក្នុងរង្វង់នៃអនុសញ្ញា ដែលមានរាយបញ្ជីនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃអនុសញ្ញាអន្តរ-
ជាតិស្តីពីការបង្ក្រាបហិរញ្ញប្បទានគេរកម្ម ដែលត្រូវបានធ្វើនៅទីក្រុងញូវយ៉ក ឆ្នាំ ២០០០ ឬ

ខ- អំពើមួយដែលមានគោលបំណងបង្កឱ្យមានមរណភាព ឬ រូបសធ្ងន់ធ្ងរដល់
រូបរាងកាយបុគ្គលណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ក្រៅពីបុគ្គលដែលចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងអវិភាព
ប្រដាប់អាវុធ នៅក្នុងស្ថានភាពវិវាទប្រដាប់អាវុធ ប្រសិនបើគោលបំណងនៃអំពើនោះតាម
ប្រភេទ និងបរិបទរបស់វា គឺដើម្បីបំភិតបំភ័យក្រុមណាមួយនៃប្រជាជន ឬ ដើម្បីបង្ខំ :

ខ.១- ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬ ស្ថាប័នតុលាការ នៅក្នុង

✍

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ខ.២-អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ

ខ.៣-បុគ្គលណាម្នាក់ ឬ ក្រុមមនុស្សណាមួយ ឱ្យធ្វើ ឬ មិនធ្វើនូវ

សកម្មភាពណាមួយ ។

២-អំពើដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ គឺជាបទល្មើស ទោះបីជាទ្រព្យដែលផ្តល់ ឬ ប្រមូលនោះ មិនត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសក៏ដោយ ។

មាត្រា ៧៧.- ការផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យប្រើទ្រព្យសម្បត្តិ ធនធាន ឬ សេវាកម្មដល់គេរករ បុគ្គល ឬ អង្គការដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគេរករ

១-ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែល ដោយចេតនាផ្តល់លទ្ធភាពប្រើប្រាស់ទ្រព្យសម្បត្តិ ធនធាន ឬ សេវាកម្មដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល សម្រាប់ជាអត្ថប្រយោជន៍របស់ :

ក-បុគ្គលណាមួយដែលប្រព្រឹត្តបទល្មើសដូចមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ឬ

ខ-អង្គការដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ឬ ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោលដោយបុគ្គលដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងចំណុច ក ខាងលើនេះ ឬ

គ-បុគ្គល ឬ អង្គការណាមួយដែលធ្វើសកម្មភាពក្នុងនាម ឬ តាមការបញ្ជារបស់បុគ្គលដែលបានបញ្ញត្តិក្នុងចំណុច ក ខាងលើនេះ ។

២-អំពើដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ គឺជាបទល្មើស ទោះបីជាទ្រព្យសម្បត្តិ ឬ ធនធាន ឬ សេវាកម្មមិនត្រូវបានយកទៅប្រើប្រាស់ ដើម្បីប្រព្រឹត្តបទល្មើសដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសក៏ដោយ ។

មាត្រា ៧៨.- ការកេណ្ឌ និងការបណ្តុះបណ្តាលគោរវកម្ម

១- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ដល់ ២០ (ម្ភៃ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គលណាដែល ដោយចេតនាចូលរួមក្នុង :

ក-ការកេណ្ឌមនុស្សឱ្យអង្គការ ដែលត្រូវបានបង្កើត ឬ ដែលនឹងត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីគោលបំណងភេរវកម្ម ឬ

ខ-ការបណ្តុះបណ្តាលមនុស្ស ដើម្បីគោលបំណងភេរវកម្ម ។

២- សម្រាប់ចំណុច ក ឬ ចំណុច ខ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ គោលបំណងភេរវកម្ម គឺ :

ក-គោលបំណងប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលបញ្ញត្តក្នុងច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ឬ

ខ-គោលបំណងប្រព្រឹត្តអំពើមួយ ដែលមានបំណងបង្កឱ្យមានមរណភាព ឬ របួសធ្ងន់ធ្ងរ ដល់រូបរាងកាយបុគ្គលណាម្នាក់ផ្សេងទៀត ក្រៅពីបុគ្គលដែលចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងអវិភាពប្រដាប់អាវុធ នៅក្នុងស្ថានភាពវិវាទប្រដាប់អាវុធ ប្រសិនបើគោលបំណងនៃអំពើនោះ តាមប្រភេទ និង បរិបទរបស់វា គឺដើម្បីបំភិតបំភ័យក្រុមណាមួយនៃប្រជាជន ឬ ដើម្បីបង្ខំ :

ខ.១-ស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ ស្ថាប័ននីតិប្រតិបត្តិ ឬ ស្ថាប័នតុលាការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ខ.២-អង្គការអន្តររដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ ឬ

ខ.៣-បុគ្គលណាម្នាក់ ឬ ក្រុមមនុស្សណាមួយឱ្យធ្វើ ឬ មិនធ្វើនូវសកម្មភាពណាមួយ ។

ផ្នែកទី ២

ការបង្កក ការឃាត់ទុក និងការរឹបអូសទ្រព្យគោរវកម្ម

មាត្រា ៧៩.- ការបង្កកទ្រព្យរបស់បុគ្គល

១- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌ អាចធ្វើអធិបញ្ជាឱ្យអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ឬ ព្រះរាជអាជ្ញាសាលាដំបូង បង្កកទ្រព្យរបស់បុគ្គលណាមួយប្រសិនបើ :

✱

ក-ឈ្មោះរបស់បុគ្គលនោះ ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលក្នុងបញ្ជីនៃបុគ្គលនិងអង្គភាព ដែលត្រូវបានរក្សាទុកដោយគណៈកម្មាធិការដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ក្រោមសេចក្តីសម្រេច លេខ ១២៦៧ របស់ក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខអង្គការសហប្រជាជាតិ ឬ

ខ-បុគ្គលនោះគឺជា :

ខ.១-បុគ្គលដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ដែលបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នានៅក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ឬ

ខ.២-អង្គភាពដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ឬ ដែលត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយ ផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល ដោយបុគ្គលនោះ ឬ

ខ.៣-បុគ្គល ឬ អង្គភាពដែលធ្វើសកម្មភាពជំនួសឱ្យ ឬ តាមបញ្ជារបស់ បុគ្គលនោះ ។

២-ទ្រព្យរបស់បុគ្គល ដែលបានបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ រាប់បញ្ចូល មូលនិធិដែលបានមក ឬ បង្កើតបានពីទ្រព្យដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ ឬ ដែលត្រូវបានគ្រប់ គ្រងដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល ដោយបុគ្គល ឬ អង្គភាពខាងលើនេះ ។

៣-ប្រសិនបើទ្រព្យរបស់បុគ្គលណាមួយត្រូវបានបង្កកតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ បុគ្គលនោះអាចស្នើសុំទៅរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌តាមរយៈអគ្គព្រះរាជអាជ្ញា សាលាឧទ្ធរណ៍ ឬ ព្រះរាជអាជ្ញាសាលាដំបូង ដើម្បីសុំដកការបង្កកទ្រព្យនោះ បានដោយ សម្ពាងលើមូលហេតុថា :

ក-ឈ្មោះរបស់បុគ្គលនោះ ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលដោយកំហុសនៅក្នុងបញ្ជី ដែលមានចែងក្នុងចំណុច ក នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ឬ

ខ-ទោះបីជាឈ្មោះបុគ្គលនោះដូចគ្នានឹងឈ្មោះនៅក្នុងបញ្ជីនោះក្តី ក៏បុគ្គល នោះមិនមែនជាបុគ្គលដែលមាននៅក្នុងបញ្ជីនោះឡើយ ឬ

គ-បុគ្គលនោះមិនមែនជាប្រភេទជនដែលមានចែងក្នុងចំណុច ខ នៃកថាខណ្ឌ ទី ១ ខាងលើ ឬ

ឃ-ឈ្មោះរបស់បុគ្គលនោះ ត្រូវបានលុបចេញពីបញ្ជីនោះ ។

✍

មាត្រា ៨០.- ការបង្កកទ្រព្យកខ្វក់

១-តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យបង្កកទ្រព្យ ប្រសិនបើតុលាការពិនិត្យឃើញថា មានមូលហេតុសមហេតុផលនឹងសង្ស័យថាទ្រព្យនោះគឺជាទ្រព្យកខ្វក់ ។

២-តុលាការត្រូវដកបទបញ្ជា ដែលត្រូវបានធ្វើឡើងតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថាទ្រព្យនោះមិនមែនជាទ្រព្យកខ្វក់ទេ ។

មាត្រា ៨១.- ការឃាត់ទុកទ្រព្យ

អាជ្ញាធរអនុវត្តច្បាប់ ក្រោយពេលដឹងថាមានវត្តមាននៃទ្រព្យកខ្វក់ ត្រូវតែឃាត់ទុកទ្រព្យនោះ និងដោយគ្មានបង្កង់ ហើយយ៉ាងណាប្រសិនបើដែលអាចធ្វើទៅបាន សុំបញ្ជាពាក់ព័ន្ធនឹងទ្រព្យនោះ តាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៨០ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៨២.- ការរឹបអូសទ្រព្យ

តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យរឹបអូសដាក់ជាសម្បត្តិរដ្ឋ នូវទ្រព្យដែលត្រូវបានបង្កកតាមបញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៧៩ ឬ មាត្រា ៨០ ខាងលើនេះ ប្រសិនបើតុលាការពិនិត្យឃើញ និងជឿជាក់ថាទ្រព្យនោះជាទ្រព្យកខ្វក់ ជាជាងទ្រព្យដែលមិនមែនជាទ្រព្យកខ្វក់ ។

មាត្រា ៨៣.- ការចោទប្រកាន់ ឬ ការសម្រេចជាប់ទោសដែលមិនចាំបាច់

សេចក្តីសម្រេចបង្កកទ្រព្យ តាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៧៩ មាត្រា ៨០ ឬ ការឃាត់ទុកតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៨១ ឬ ការរឹបអូសទ្រព្យតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៨២ នៃច្បាប់នេះ អាចត្រូវបានធ្វើឡើងទោះបីជា :

ក-ពុំមានបុគ្គលណាម្នាក់ត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឬ សម្រេចឱ្យជាប់ទោសពីបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ឬ

ខ-បុគ្គលណាមួយត្រូវបានចោទប្រកាន់ ឬ ត្រូវបានសម្រេចឱ្យរួចទោសពីបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ។

(Handwritten mark)

មាត្រា ៨៤.- ទ្រព្យបញ្ចូលគ្នា

នៅពេលណាដែលទ្រព្យដែលជា ឬ ត្រូវបានសង្ស័យដោយសមហេតុផលថាជាទ្រព្យ កខ្វក់ត្រូវបានដាក់បញ្ចូលជាមួយទ្រព្យដទៃទៀត ដែលមិនមែនជាទ្រព្យកខ្វក់ នោះតម្លៃនៃ ទ្រព្យកខ្វក់ដែលត្រូវបានបង្ក ឬ ត្រូវបានវិបល្លាសតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៨០ និងមាត្រា ៨២នៃ ច្បាប់នេះ ត្រូវតែមិនលើសពីតម្លៃនៃទ្រព្យដែលជា ឬ ត្រូវបានសង្ស័យ ដោយសមហេតុផល ថាជាទ្រព្យកខ្វក់នោះឡើយ ។

មាត្រា ៨៥.- បទុករបស់ជនប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច

ជនដែលប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចតាមបញ្ញត្តិមាត្រា ៨០ និងមាត្រា ៨២ ខាងលើ នេះ ដែលសុំដកទ្រព្យ ដែលត្រូវបានសម្រេចឱ្យបង្ក ឬ វិបល្លាស ឬ ដែលសុំបដិសេធសេចក្តី សម្រេចនេះ ត្រូវតែបង្ហាញតុលាការថាទ្រព្យនេះមិនមែនជាទ្រព្យកខ្វក់ ។

មាត្រា ៨៦.- ការទុកជាមោឃៈនូវអំពើទាំងឡាយ ដែលប៉ុនប៉ងបង្កើតឧបសគ្គដល់ការរឹប អូស ជំរឿន

១ - តុលាការអាចទុកជាមោឃៈ ឬ បដិសេធគ្រប់សារលិខិត ឬ ទង្វើទាំងឡាយ ទោះ បីជាបង្កកម្រៃ ឬ មិនបង្កកម្រៃក្តី ដែលធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណងបង្វែរទ្រព្យទាំងឡាយឱ្យ ផុតពីវិធានការបង្ក ឬ វិបល្លាស ។

២ - ប្រសិនបើតុលាការទុកជាមោឃៈ ឬ បដិសេធដូចក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើ នោះ តុលាការអាចបញ្ជាឱ្យអ្នកម្ចាស់ដើមនៃទ្រព្យសងទៅអ្នកទិញវិញនូវតម្លៃតបស្នង ប្រសិនបើ អ្នកទទួលទ្រព្យគឺសុចរិត ហើយបានប្រគល់តម្លៃតបស្នងរួចហើយ ។

មាត្រា ៨៧.- ការលក់ដោយរដ្ឋនូវទ្រព្យដែលបានរឹបអូស

១ - ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវតែលក់ទ្រព្យដែលបានវិបល្លាសណា ដែលមិន មែនជាសាច់ប្រាក់ អនុលោមតាមនីតិវិធីសម្រាប់ការលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

២ - ប្រាក់ដែលបានមកពីការលក់ តាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌទី ១ ជាមួយនឹងទ្រព្យវិប ល្លាសនៃណាទៀតជាសាច់ប្រាក់ ត្រូវបង់ចូលទៅក្នុងមូលនិធិជាតិមួយ ដែលនឹងត្រូវបាន

4

ក-ដើម្បីទូទាត់បំណុល និងចំណាយស្របច្បាប់ទាំងអស់ ដែលកើតឡើងពីការ
វិបល្លាសទ្រព្យកខ្វក់ រាប់បញ្ចូលការចំណាយលើការវិបល្លាស ការដឹកជញ្ជូន ការទុកដាក់ និង
ការថែរក្សា និង

ខ-ដើម្បីសងជម្ងឺចិត្តដល់ជនរងគ្រោះនៃអំពើហេរវកម្ម ឬ

គ-ដើម្បីធ្វើហិរញ្ញប្បទានដល់សកម្មភាព ធ្វើឡើងដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងហេរវកម្ម ។

៣-ការគ្រប់គ្រងមូលនិធិជាតិនេះ ត្រូវអនុលោមតាមវិធានដែលកំណត់ដោយអនុ-
ក្រឹត្យ ។

មាត្រា ៨៨.- ការតាមដាន

១-ព្រះរាជអាជ្ញា ឬ ចៅក្រមស៊ើបសួរដែលទទួលបាននូវរឿងក្តី ដែលជាបទល្មើស
តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ អាចអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកស៊ើបអង្កេត :

ក-ពិនិត្យដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោមការឃ្នាំមើលនូវគណនីធនាគារ ឬ គណនីឯទៀត
ដែលចាត់ទុកដូចជាគណនីធនាគារ និង

ខ-តម្រូវឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យ និងបង្គាប់ឱ្យផ្តល់ ឬ ថតចម្លងលិខិតយថាភូត
ឬ លិខិតឯកជន ឬ ឯកសារធនាគារ ហិរញ្ញវត្ថុ និងពាណិជ្ជកម្មទាំងអស់ និង

គ-តាមដាន និងដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្តាប់ និង

ឃ-ចូលទៅពិនិត្យប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រ

ប្រសិនបើមានសញ្ញាធួនល្មមសមឱ្យឃើញថាគណនី ខ្សែទូរស័ព្ទ ប្រព័ន្ធកុំព្យូទ័រទាំង
នោះ កំពុងត្រូវបានប្រើប្រាស់ ឬ អាចយកទៅប្រើប្រាស់ ដោយបណ្តាជនដែលត្រូវបាន
សង្ស័យថាបានប្រព្រឹត្ត ឬ មានផែនការប្រព្រឹត្តបទល្មើសណាមួយ ដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុង
ច្បាប់ ឬ កាលបើលិខិត ឬ ឯកសារទាំងនោះពាក់ព័ន្ធ ឬ អាចពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសណាមួយ
ខាងលើនេះ ។

២-វិធានការខាងលើនេះ មិនត្រូវបានចាត់ទុកថាជាការរំលោភលើការសម្ងាត់វិជ្ជា

ដាក់ឱ្យយ ។

✍

៣-ការតាមដាន ការដាក់ខ្សែទូរស័ព្ទក្រោមការលបស្តាប់ អាចអនុញ្ញាតបានតែក្នុង ចំណុច ២ ខែ ។ ការបន្តវិធានការ និងចំណុចនេះ ត្រូវបានអនុញ្ញាតតែដោយចៅក្រម ស៊ើបសួរដែលកាន់រឿងនេះ ។

៤-ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ១ (មួយ) ឆ្នាំ ដល់ ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ចំពោះបុគ្គល ដែល :

ក-បានដឹងដោយសារការប្រកបវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន អំពីការចាត់វិធានការណា មួយដែលមានបញ្ញត្តិក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ហើយបាន ប្រាប់ដោយចេតនាដល់ បុគ្គលដែលស្ថិតនៅក្រោមការសង្ស័យ អំពីការអនុវត្តសកម្មភាពទាំងនោះ ឬ

ខ-បានផ្តល់ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនូវឯកសារ ឬ លិខិតដែលមានបញ្ញត្តិ ក្នុងចំណុច ខ នៃកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ដែលខ្លួនបានដឹងថាជាឯកសារក្លែងក្លាយ ឬ ឯកសារដែលមានការដកចេញខ្លះ ឬ ជាឯកសារភ័ន្តច្រឡំ ប៉ុន្តែមិនបានជម្រាបអាជ្ញាធរ ទាំងនោះឱ្យបានដឹង ។

មាត្រា ៨៩.- ការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈធនាគារ

ការសម្ងាត់វិជ្ជាជីវៈធនាគារ ពុំមែនជាយុត្តិកម្មសម្រាប់បដិសេធមិនផ្តល់ភស្តុតាង ពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើស ដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងច្បាប់នេះឡើយ ។

មាត្រា ៩០.- ការបង្ហាញឧបសគ្គនៃការបង្កក និងការរឹបអូស

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពី ៥ (ប្រាំ) ឆ្នាំ ដល់ ១០ (ដប់) ឆ្នាំ ចំពោះ បុគ្គល ណាជាភាគី ឬ ដោយចេតនាសម្រួលការលក់ដូរទ្រព្យដែលត្រូវបានបង្កក ឬរឹបអូស តាម សេចក្ដីសម្រេច ដែលមានបញ្ញត្តិនៅក្នុងផ្នែកនេះ លើកលែងតែ ការលក់ដូរដែលធ្វើឡើង តាមលក្ខខណ្ឌនៃផ្នែកនេះ ឬ ត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយតុលាការ ។

✍

ជំពូកទី ១២

បត្យាប័ន និងជំនួយទៅវិញទៅមក ទាក់ទងនឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិ

ផ្នែកទី ១

សេចក្តីផ្តើម

មាត្រា ៩១.- ការបកស្រាយ

វាក្យសំព្វក្នុងជំពូកនេះ :

១-ជំនួយទៅវិញទៅមក មានន័យថាជាការជួយដែលត្រូវបានស្នើសុំដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ឬ ដោយរដ្ឋាភិបាលនៃរដ្ឋបរទេសណាមួយទាក់ទងនឹង :

ក-ការស៊ើបអង្កេត ឬ ចំណាត់ការតុលាការចំពោះបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសដែលស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ

ខ-ការស៊ើបអង្កេត ឬ ចំណាត់ការទាក់ទងនឹងទ្រព្យកង្វាក់ ។

២-រដ្ឋធ្វើសំណើ មានន័យថាជារដ្ឋមួយដែលស្នើសុំការធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាម្នាក់ ឬ ស្នើសុំជំនួយទៅវិញទៅមក ។

មាត្រា ៩២.- នៅពេលដែលបទល្មើសបរទេសស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ

១-បទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើអំពើ ឬ ការគេចវេះខ្លះ ឬ ទាំងអស់ដែលជាបទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់បរទេស និងជាបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ប្រសិនបើត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

២-លក្ខខណ្ឌដែលបានបញ្ញត្តិនៅក្នុងកថាខណ្ឌទី ១ ខាងលើនេះ ទាក់ទងនឹងសំណើពីរដ្ឋបរទេសត្រូវបានបំពេញទោះបីជា :

ក-អំពើ ឬ ការគេចវេះ ដែលជាបទល្មើសត្រូវបែងចែកនៅក្នុងប្រភេទបទល្មើសមិនជួសក្តី ឬ

ខ-ឈ្មោះបទល្មើស ការប្រើបច្ចេកសព្ទ ឬ និយមន័យ ឬ ការកំណត់លក្ខណៈ

✍

បទល្មើសមិនដូចគ្នាពី និង

គ- ការកំណត់អំពីធាតុផ្សំនៃបទល្មើសនៃច្បាប់របស់រដ្ឋធ្វើសំណើខុសគ្នាអំពីធាតុផ្សំនៃបទល្មើស ដែលកំណត់ដោយច្បាប់នេះ ប្រសិនបើពិចារណាទៅលើចំនួនសរុបនៃអំពើ ឬ ការគេចវេះ ដែលត្រូវបានបង្ហាញដោយរដ្ឋធ្វើសំណើជាបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះត្រូវបានប្រព្រឹត្ត ។

មាត្រា ៩៣.- បទល្មើសនយោបាយ និងសារពើពន្ធ

បទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងបទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសនឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបទល្មើសនយោបាយឡើយ ចំពោះបទល្មើសពាក់ព័ន្ធនឹងបទល្មើសនយោបាយ ឬ បទល្មើសដែលកើតឡើងដោយហេតុផលនយោបាយ ឬជាបទល្មើសសារពើពន្ធឡើយ សម្រាប់គោលបំណងធ្វើបត្យាប័ន និងជំនួយទៅវិញទៅមក ។

ផ្នែកទី ២

បត្យាប័ន

មាត្រា ៩៤.- បត្យាប័នទៅកាន់ ឬ មកពីរដ្ឋបរទេសដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមានសន្តិសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយ

បទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងបទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសនឹងត្រូវបានចាត់ទុកជាបទល្មើសបត្យាប័ន ក្រោមសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នណាមួយរវាងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋបរទេសនោះ ។

មាត្រា ៩៥.- បត្យាប័នទៅកាន់រដ្ឋបរទេសដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនមានសន្តិសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយ ប៉ុន្តែជាភាគីមួយនៃអនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារពាក់ព័ន្ធ

អនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារ អាចបង្កើតបានជាមូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ការធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាមួយ ចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទៅកាន់រដ្ឋបរទេស ឬ សម្រាប់ធ្វើសំណើដោយព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះរដ្ឋបរទេសនោះ ទាក់ទងនឹងអំពើដែលអនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារនៃសន្ធិសញ្ញា ក្នុងករណីដែល :

✍

- ក-ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនមានសន្និសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយរដ្ឋបរទេស និង
- ខ-ទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋបរទេសនោះ គឺជាភាគីនៃអនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារដែលភ្ជាប់មកជាឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់នេះ និង
- គ-អនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារនោះ ចែងថាវាអាចផ្តល់មូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់ បត្យាប័ន ។

មាត្រា ៩៦.- បត្យាប័ននៅកាន់រដ្ឋបរទេសដែលប្រទេសកម្ពុជា មិនមានសន្និសញ្ញាបត្យាប័ន ជាមួយ

ប្រទេសកម្ពុជា អនុលោមតាមច្បាប់ទាក់ទិននឹងបត្យាប័ន អាចធ្វើបត្យាប័នបុគ្គល ណាមួយទៅឱ្យរដ្ឋធ្វើសំណើក្នុងករណីដែល :

- ក-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទទួលសំណើពីរដ្ឋណាមួយសុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាម្នាក់ ដែលមានវត្តមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ចំពោះអំពើដែលបានបង្កជាបទល្មើស ក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសនោះ ដែលស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និង
- ខ-ប្រទេសកម្ពុជាមិនមានសន្និសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយរដ្ឋធ្វើសំណើ ហើយ
- គ-រដ្ឋធ្វើសំណើផ្តល់ការសន្យាថា ខ្លួននឹងអនុវត្តតាមសំណើដូចគ្នានេះ ពីព្រះរាជា- ណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៩៧.- ការបញ្ជាក់កសារសម្រាប់សំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន

១-សំណើសុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាមួយទៅកាន់រដ្ឋបរទេស ត្រូវតែធ្វើជាលាយលក្ខណ៍ អក្សរដែលភ្ជាប់ជាមួយ :

ក-ក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់នូវ :

ក.១-ឯកសារដែលមានលក្ខណៈគ្រប់គ្រាន់ ក្នុងការពិពណ៌នាអត្ត- សញ្ញាណនិងទីកន្លែងប្រហាក់ប្រហែលនៃបុគ្គលដែលត្រូវបានតាមរក និង

ក.២-របាយការណ៍អំពីអង្គហេតុនៃករណីនេះ និង

ក.៣-អត្ថបទនៃមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃច្បាប់ដែលបង្កើតបទល្មើសនោះនិង

ក.៤-អត្ថបទនៃមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃច្បាប់ដែលកំណត់ទោសប្បញ្ញត្តិនិង

ក.៥-អត្ថបទនៃមាត្រាពាក់ព័ន្ធនៃច្បាប់ ដែលបញ្ជាក់ការកំណត់ពេល
វេលាដែលពាក់ព័ន្ធ និង

ក.៦-ព័ត៌មានដទៃណាទៀតដែលចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ជូន ក្រោមសន្និ-
សញ្ញាដែលនៅក្នុងនោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងរដ្ឋបរទេស គឺជាភាគី និង

ខ-ក្នុងករណីដែលបុគ្គលនោះត្រូវបានស្វែងរក ដើម្បីទទួលការអនុវត្តទោស
ដោយ :

ខ.១-សាលក្រម ឬ សេចក្តីចម្លងសាលក្រមមួយច្បាប់របស់តុលាការ
និង

ខ.២-សេចក្តីថ្លែងការណ៍អំពីកម្រិតទោស ដែលការកាត់ទោសបានត្រូវ
អនុវត្ត ។

២-ឯកសារទាំងអស់ត្រូវតែត្រូវបានចុះហត្ថលេខា បោះត្រាជាផ្លូវការ និងបិទស្រោម
ហើយប្រសិនបើមិនមែនជាភាសាខ្មែរ ឬ អង់គ្លេស ត្រូវតែភ្ជាប់មកជាមួយនូវឯកសារបក
ប្រែជាភាសាមួយនៃភាសាទាំងពីរនេះ ដែលមានសេចក្តីបញ្ជាក់ផង ។

មាត្រា ៩៨.- មូលហេតុចាំបាច់សម្រាប់បដិសេធសំណើធ្វើបត្យាប័ន

១-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនត្រូវយល់ព្រមតាមសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាម្នាក់
ចំពោះបទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេសដែលស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃ
ច្បាប់នេះឡើយ ប្រសិនបើយល់ឃើញថា :

ក-សំណើនោះត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីកាត់ទោស ឬ ផ្តន្ទាទោសបុគ្គលណាម្នាក់
ដោយសារតែជាតិសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ដើមកំណើត ជាតិពន្ធន ឬ ទស្សនៈនយោបាយ
របស់បុគ្គលនោះ ឬ

ខ-ស្ថានភាពរបស់បុគ្គលនោះ អាចត្រូវរងបុរេនិច្ច័យ ដោយសារតែជាតិសាសន៍
សាសនា សញ្ជាតិ ដើមកំណើតជាតិពន្ធន ឬ ទស្សនៈនយោបាយរបស់បុគ្គលនោះ ឬ

គ-បុគ្គលនោះ ត្រូវបានកាត់ទោសនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ រដ្ឋ
មួយណាមួយ ចំពោះបទល្មើសនោះ ហើយសាលក្រមបានចូលជាស្ថាពរ និងត្រូវបាន
អនុវត្ត ហើយ ឬ

✶

យ-បុគ្គលនោះត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសពីបទល្មើសនោះដោយកំបាំងមុខ និង :

យ.១-ដោយពុំមានការជូនព័ត៌មានគ្រប់គ្រាន់អំពីការកាត់ទោសនោះ
ឬ ដោយបុគ្គលនោះពុំត្រូវបានផ្តល់ឱកាសឱ្យរៀបចំការការពារខ្លួន និង

យ.២-ដោយបុគ្គលនោះពុំមាន ឬ នឹងពុំមានឱកាសសុំឱ្យមានការកាត់
ទោសករណីនោះឡើងវិញ ដោយមានវត្តមានរបស់ខ្លួន ។

២-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាមិនត្រូវយល់ព្រមតាមសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាម្នាក់
ចំពោះបទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ដែលស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃ
ច្បាប់នេះឡើយ ប្រសិនបើយល់ឃើញថានៅពេលប្រគល់ឱ្យទៅរដ្ឋបរទេសនោះ បុគ្គលនោះ
នឹងទទួលរងនូវការធ្វើទារុណកម្ម ។

មាត្រា ៩៩.- បង្គំយំនៃការបដិសេធបទល្មើសបត្យាប័ន

ក្នុងករណីដែលរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដោយមូលហេតុណាមួយបដិសេធការធ្វើបត្យា-
ប័នបុគ្គលណាមួយ ទៅឱ្យរដ្ឋធ្វើសំណើ ក្រោយការពិចារណាសមស្របលើសំណើបត្យាប័ន :

ក-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ត្រូវតែបញ្ជូនសំណុំរឿងនេះ ទៅឱ្យអាជ្ញាធរទទួល
បន្ទុកចោទប្រកាន់ ដើម្បីគោលបំណងនៃការចោទប្រកាន់ និង

ខ-អាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកចោទប្រកាន់ ត្រូវតែធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តលើសំណុំ
រឿង ដូចគ្នានឹងករណីនៃបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១០០.- បត្យាប័នដោយស្ម័គ្រចិត្ត

១-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា អាចយល់ព្រមដោយពុំចាំបាច់ធ្វើចំណាត់ការបត្យាប័នផ្លូវ
ការឡើយ ចំពោះការធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាមួយ ចំពោះបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ
ប្រសិនបើបុគ្គលនោះយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ នៅចំពោះមុខតំណាងទទួលខុស
ត្រូវនៃអាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកចោទប្រកាន់ថា សុខចិត្តទទួលរងការធ្វើបត្យាប័នទៅកាន់រដ្ឋធ្វើ
សំណើចំពោះបទល្មើសនោះ ។

២-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មិនត្រូវយល់ព្រមចំពោះបត្យាប័នតាមបញ្ញត្តិនៃកថាខណ្ឌ
ទី ១ ខាងលើឡើយ លុះត្រាណាតែ :

✍

ក-រដ្ឋធ្វើសំណើបានធ្វើសំណើផ្លូវការ សុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលនោះ និង

ខ-មុនពេលដែលការយល់ព្រមត្រូវបានផ្តល់ ជននោះត្រូវតែបានទទួលព័ត៌មានពេញលេញអំពីផលវិបាកនៃការយល់ព្រមលើបត្យាប័ន ។

មាត្រា ១០១.- ការចាប់ខ្លួន ការឃាត់ខ្លួន និងការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើ :

ក-អាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកចោទប្រកាន់ ទទួលសំណើពីរដ្ឋបរទេសណាមួយដោយផ្ទាល់ ឬ តាមរយៈការសម្របសម្រួលនៃអង្គការនគរបាល ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ សុំឱ្យធ្វើការចាប់ខ្លួនបុគ្គលណាម្នាក់បណ្តោះអាសន្ន ចំពោះបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ហើយមានករណីណាមួយនៃករណីខាងក្រោមនេះ :

ក.១-ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាភាគីនៃសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយរដ្ឋដែលស្នើសុំជំនួយ ឬ

ក.២-ទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទាំងរដ្ឋបរទេសនោះ គឺជាភាគីនៃអនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារដែលភ្ជាប់មកជាឧបសម្ព័ន្ធ ១ នៃច្បាប់នេះ និងអនុសញ្ញា ឬ ពិធីសារនោះ ចែងថាអាចផ្តល់មូលដ្ឋានច្បាប់សម្រាប់បត្យាប័ន ឬ

ក.៣-រដ្ឋធ្វើសំណើផ្តល់ការសន្យាថាខ្លួននឹងអនុវត្តតាមសំណើដូចគ្នានេះពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង

ខ-រដ្ឋធ្វើសំណើសន្យានឹងធ្វើជូនព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាសុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលនោះ ។

២-អាជ្ញាធរទទួលបន្ទុកចោទប្រកាន់ អាចចេញដីកាចាប់ខ្លួនបុគ្គលនោះ ប្រសិនបើពិនិត្យឃើញថា :

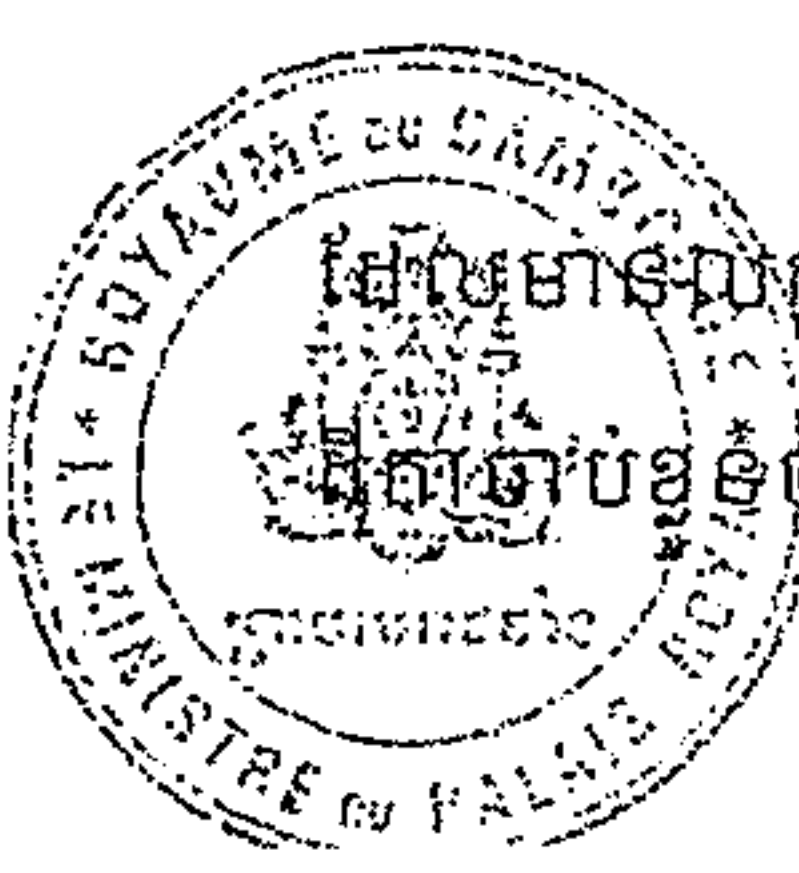
ក-បុគ្គលនោះ មានវត្តមាននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយ

ខ-ទោះបីជា :

ខ.១-តុលាការ ឬ អាជ្ញាធរនៅក្នុងរដ្ឋធ្វើសំណើបានចេញដីកា ឬបញ្ជា

ដែលមានលក្ខណៈដូចគ្នា ដើម្បីចាប់ខ្លួនបុគ្គលនោះរួចហើយ ចំពោះបទល្មើសទាក់ទងនឹង

ដីកាចាប់ខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ដែលត្រូវបានសុំនោះ ឬ

✍

ខ.២-បុគ្គលនោះត្រូវបានសម្រេចឱ្យជាប់ទោសចំពោះបទល្មើសនោះ រួចហើយ នៅក្នុងរដ្ឋធ្វើសំណើ ។

៣-ផ្អែកតាមកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងក្រោមនេះ បុគ្គលដែលត្រូវចាប់ខ្លួន និងឃុំខ្លួនតាម ដីកានឹងត្រូវឃុំខ្លួនតាមច្បាប់រហូតទាល់តែរដ្ឋធ្វើសំណើ ស្នើសុំឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាធ្វើ បត្យាប័នបុគ្គលនោះ ។

៤-ប្រសិនបើរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា មិនបានទទួលសំណើសុំធ្វើបត្យាប័នពីរដ្ឋធ្វើសំណើ ក្នុងអំឡុងពេល ៦០ (ហុកសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីបុគ្គលនោះត្រូវបានឃុំខ្លួនតាមដីកា អាជ្ញាធរ ទទួលបន្ទុកចោទប្រកាន់ត្រូវតែចេញបញ្ជាឱ្យដោះលែងបុគ្គលនោះ ។

៥-បុគ្គល ដែលត្រូវបានដោះលែង យោងតាមកថាខណ្ឌទី ៤ ខាងលើនេះ អាចត្រូវ ចាប់ខ្លួនសាជាថ្មី ប្រសិនបើរដ្ឋធ្វើសំណើបញ្ជូនសំណើសុំធ្វើបត្យាប័ន បន្ទាប់ពីបុគ្គលនោះ ត្រូវបានដោះលែង ។

មាត្រា ១០២.- បត្យាប័នមកពីរដ្ឋបរទេសដែលព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាមិនមានសន្ធិសញ្ញា បត្យាប័នជាមួយ

១-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា អាចធ្វើសំណើទៅរដ្ឋបរទេសសុំធ្វើបត្យាប័នបុគ្គលណាមួយ មកព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្នុងករណីដែល :

ក-បុគ្គលនោះ បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ :

ក.១-នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

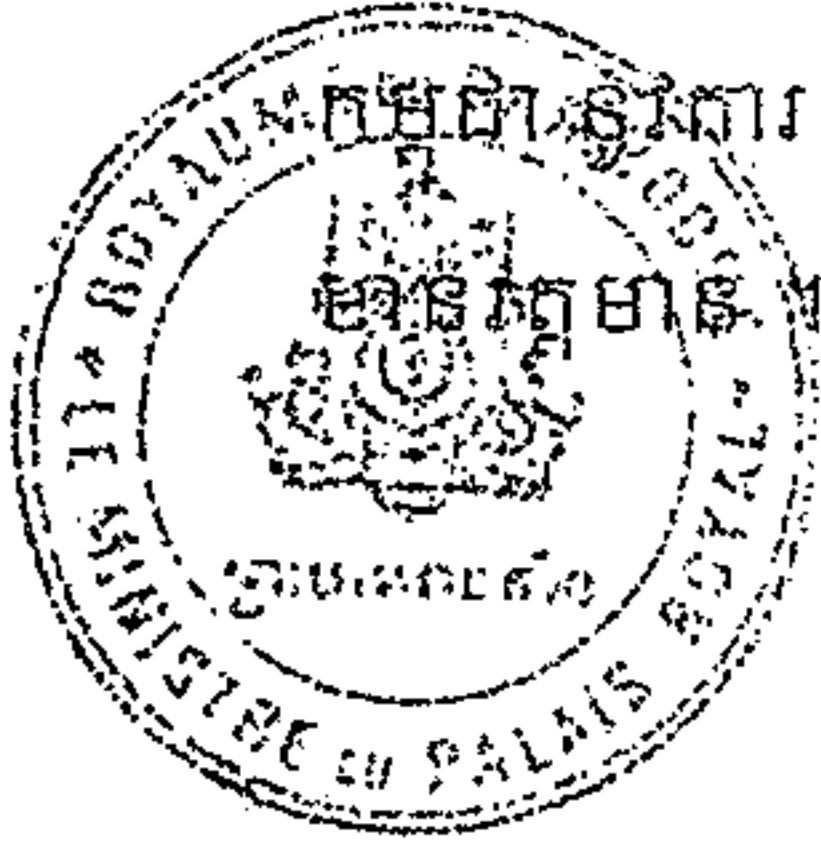
ក.២-នៅក្រៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប៉ុន្តែស្ថិតនៅក្នុងយុត្តាធិការនៃ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា តាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ហើយ

ខ-ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មិនមានសន្ធិសញ្ញាបត្យាប័នជាមួយរដ្ឋបរទេស ដែលបុគ្គលនោះមានវត្តមាន ។

២-សំណើអាចត្រូវបានធ្វើឡើងផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការផ្តល់ ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល

កម្ពុជា នូវការសន្យាថាខ្លួននឹងអនុវត្តតាមសំណើដូចគ្នានេះពីរដ្ឋបរទេសដែលបុគ្គលនោះ

✱

ផ្នែកទី ៣

ជំនួយទៅវិញទៅមក

**មាត្រា ១០៣.- សំណើរបស់រដ្ឋបរទេស ចំពោះព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីសុំជំនួយក្នុងការ
ស៊ើបអង្កេត ឬ ចំណាត់ការតុលាការទៅក្នុងរដ្ឋបរទេស**

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ទទួលសំណើពីរដ្ឋបរទេស
ណាមួយ សុំជំនួយទាក់ទងនឹង :

ក-ការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសនៅក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ដែលស្របគ្នា
នឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ

ខ-ចំណាត់ការរឿងក្តីតុលាការ ចំពោះបទល្មើសនេះ ឬ

គ-ការស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងទ្រព្យកង្វាក់ ឬ

ឃ-ចំណាត់ការសម្រាប់ការបង្កកឬការរឹបអូសទ្រព្យកង្វាក់នៅក្នុងរដ្ឋធ្វើសំណើ ឬ

ង-ការបង្កក ឬ ការរឹបអូសទ្រព្យកង្វាក់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។

២-តាមរយៈតុលាការ ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតនោះ រាជរដ្ឋាភិ-
បាលកម្ពុជា អាចផ្តល់ជំនួយតាមវិធីណាមួយដូចខាងក្រោម :

ក-ធ្វើកំណត់ហេតុភស្តុតាងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬ ដោយសូរផ្ទាល់មាត់ពី
បុគ្គលនានា ។

ខ-ជួយឱ្យបុគ្គលទាំងនោះ រួមទាំងបុគ្គលដែលត្រូវបានឃុំខ្លួន ដោយមានការ
យល់ព្រមរបស់ខ្លួន ឱ្យបានផ្តល់ភស្តុតាង ឬ ឱ្យជួយក្នុងការស៊ើបអង្កេត ។

គ-ផ្តល់ឯកសារតុលាការ ។

ឃ-អនុវត្តការដែកធ្នូ ។

ង-ជួយក្នុងការតាមដានរកទ្រព្យកង្វាក់ ។

ច-ស៊ើបអង្កេតការជួញដូរហិរញ្ញវត្ថុ ។

ឆ-ទទួលព័ត៌មាន ឬ ភស្តុតាងដែលអាចជួយក្នុងការស្តារឡើងវិញនូវទ្រព្យ
បាត់បង់ ។

ជ-បង្កកទ្រព្យកង្វាក់ដើម្បីទប់ស្កាត់ការលក់ដូរ ឬ ការផ្ទេរ ឬ ការបោះបង់ចោល

ទ្រព្យដែលរង់ចាំការសម្រេចអំពីការដកហូត ។

ឈ-វិបអូសទ្រព្យសម្បត្តិកងរដ្ឋបាលរដ្ឋបរទេស ។

ញ-អនុវត្តសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយរបស់រដ្ឋបរទេសក្នុងការវិបអូសទ្រព្យ
កងរដ្ឋបាល ។

ដ-កោសលវិច័យវត្តតាង និងកន្លែងកើតហេតុ ។

ប-ផ្តល់ព័ត៌មាន និងវត្តតាងដល់រដ្ឋបរទេស ។

ខ-ផ្តល់ឯកសារដើម ឬច្បាប់ចម្លងដែលត្រូវបានបញ្ជាក់នៃឯកសារ ឬកំណត់
ហេតុពាក់ព័ន្ធរួមមានឯកសារធនាគារ ហិរញ្ញវត្ថុ សាជីវកម្ម ឬ អាជីវកម្ម ជាអាទិ៍ដល់រដ្ឋ
បរទេស ។

គ-ព័ត៌មាន និងវត្តតាងដែលអាចត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរដ្ឋបរទេស យោងតាមកថាខណ្ឌ
ទី ២ ចំណុច ប ខាងលើនេះ រួមមានព័ត៌មានដែលទទួលបានស្របច្បាប់ទាំងអស់ រួមទាំង
ព័ត៌មានដែលបានមកដោយការឈ្នួលយកពីបណ្តាញទូរគមនាគមន៍ ឬ ដោយការប្រើ
ឧបករណ៍លបស្តាប់ ។

៤-ដើម្បីអនុវត្តសំណើសុំជំនួយពីរដ្ឋបរទេស នីតិវិធី និងដំណើរការនៅក្នុងព្រះរា-
ជាណាចក្រកម្ពុជា សម្រាប់ការស៊ើបអង្កេត ឬ ការចោទប្រកាន់ចំពោះបទល្មើស តាមបញ្ញត្តិ
នៃច្បាប់នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ សម្រាប់ការផ្តល់ជំនួយដល់
រដ្ឋបរទេស ។

មាត្រា ១០៤.- ជំនួយអាចត្រូវបានផ្តល់ជូនផ្នែកលើលក្ខខណ្ឌ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាចផ្តល់ជំនួយដល់រដ្ឋបរទេសនៅក្រោមជំពូកនេះ ផ្អែកលើ
លក្ខខណ្ឌ ។

មាត្រា ១០៥.- មូលហេតុចាំបាច់សម្រាប់ការបដិសេធសំណើសុំជំនួយ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានឹងមិនត្រូវយល់ព្រម តាមសំណើសុំជំនួយទាក់ទងនឹងបទ
ល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកនេះ ប្រសិនបើយល់ឃើញថា :

4

ក-សំណើនោះត្រូវបានធ្វើឡើង ដើម្បីកាត់ទោស ឬ ផ្ដន្ទាទោសបុគ្គលណាម្នាក់ ដោយសារតែពូជសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ដើមកំណើតជាតិពន្ធ ឬ ទស្សនៈនយោបាយរបស់បុគ្គលនោះ ឬ

ខ-ស្ថានភាពរបស់បុគ្គលនោះអាចត្រូវរងបុរេនិច្ច័យ ដោយសារតែជាតិសាសន៍ សាសនា សញ្ជាតិ ដើមកំណើតជាតិពន្ធ ឬ ទស្សនៈនយោបាយរបស់បុគ្គលនោះ ឬ

គ-ជាសំណើទាក់ទងទៅនឹងការកាត់ទោសបុគ្គលនោះ ចំពោះបទល្មើស ហើយ

គ.១-បុគ្គលនោះ ត្រូវបានសម្រេចឱ្យរួចទោស ឬ លើកលែងទោស ដោយតុលាការ ឬ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស ឬ

គ.២-បុគ្គលនោះ បានទទួលទោសតាមបញ្ញត្តិចែងដោយច្បាប់នៃរដ្ឋនោះ ចំពោះបទល្មើសនោះ ឬ ចំពោះបទល្មើសដទៃទៀត ដែលជាអំពើដូចគ្នានឹងបទល្មើសនោះ រួចហើយ ។

មាត្រា ១០៦.- វិធាននៃការសម្រាត់ធនាគារមិនមែនពារបំបែកដំណូងទៅវិញទៅមកឡើយ

ការស្នើសុំជំនួយតាមបញ្ញត្តិនៃផ្នែកនេះ មិនត្រូវបានបដិសេធដោយសារហេតុផលនៃវិធាននៃការសម្រាត់របស់ធនាគារឡើយ ។

មាត្រា ១០៧.- សំណើសុំផ្តល់តម្កល់នៅក្នុងសវនាការនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស

១-មាត្រានេះត្រូវអនុវត្ត ប្រសិនបើ :

ក-សវនាការទាក់ទងនឹង :

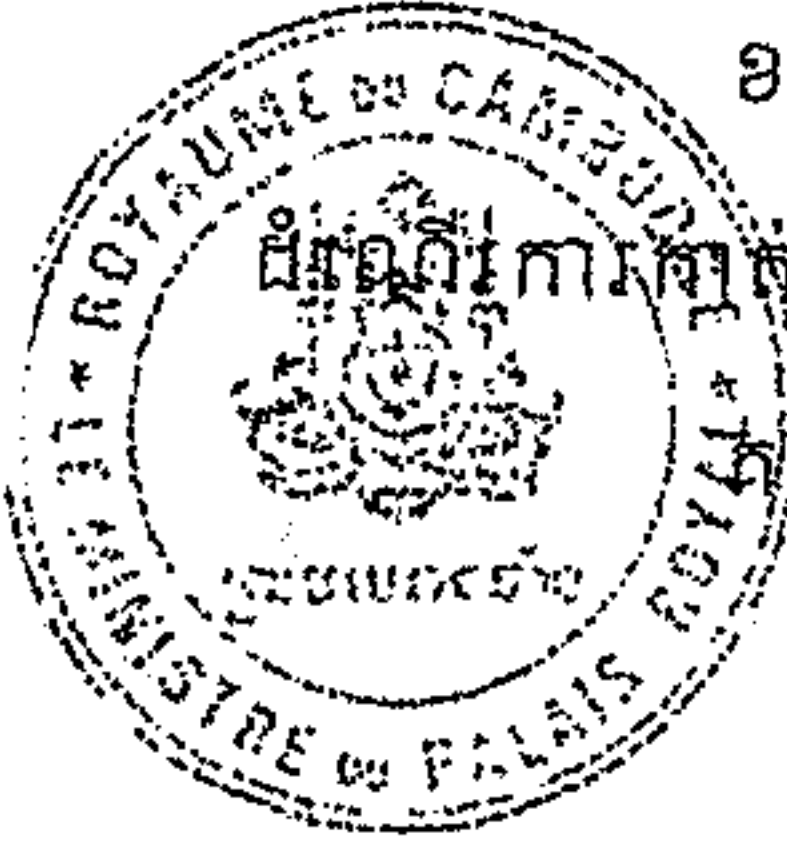
ក.១-បទល្មើសក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ដែលស្របគ្នានឹងបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ

ក.២-ការបង្កក ឬ ការរឹបអូសទ្រព្យខ្វក់ បានចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស និង

ខ-រដ្ឋបរទេសនោះស្នើសុំឱ្យមានការចូលរួមនៅក្នុងសវនាការ ទាក់ទងនឹង

ជំនួញការកាត់ក្តីនូវបុគ្គលណាមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និង

គ-មានមូលហេតុសមហេតុផលនឹងជឿថាបុគ្គលនោះមានសមត្ថភាពក្នុងការ

៥

ផ្តល់ភស្តុតាងពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការកាត់ក្តី ហើយនិង

ឃ-បុគ្គលនោះ បានយល់ព្រមផ្តល់ភស្តុតាងនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស ។

២-រដ្ឋបរទេសត្រូវតែផ្តល់ការសន្យាដូចខាងក្រោម :

ក-បុគ្គលនោះ នឹងមិន :

ក.១-ត្រូវបានឃុំខ្លួន កាត់ទោស ឬ ផ្តន្ទាទោស ចំពោះបទល្មើសណាមួយប្រឆាំងនឹងច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថា បានប្រព្រឹត្ត ឬ ដែលបានប្រព្រឹត្តមុនពេលបុគ្គលនោះ ចាកចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬ

ក.២-ត្រូវទទួលរងនូវបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីណាមួយ ចំពោះអំពើ ឬ ការគេចវេះរបស់បុគ្គលនោះ ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ថាបានកើតឡើង ឬ ដែលបានកើតឡើង មុនពេលបុគ្គលនោះចាកចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ប្រសិនបើបុគ្គលនោះមិនត្រូវទទួលរងនូវបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ក្នុងករណីដែលបុគ្គលនោះ មិនស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋបរទេសនោះទេ ឬ

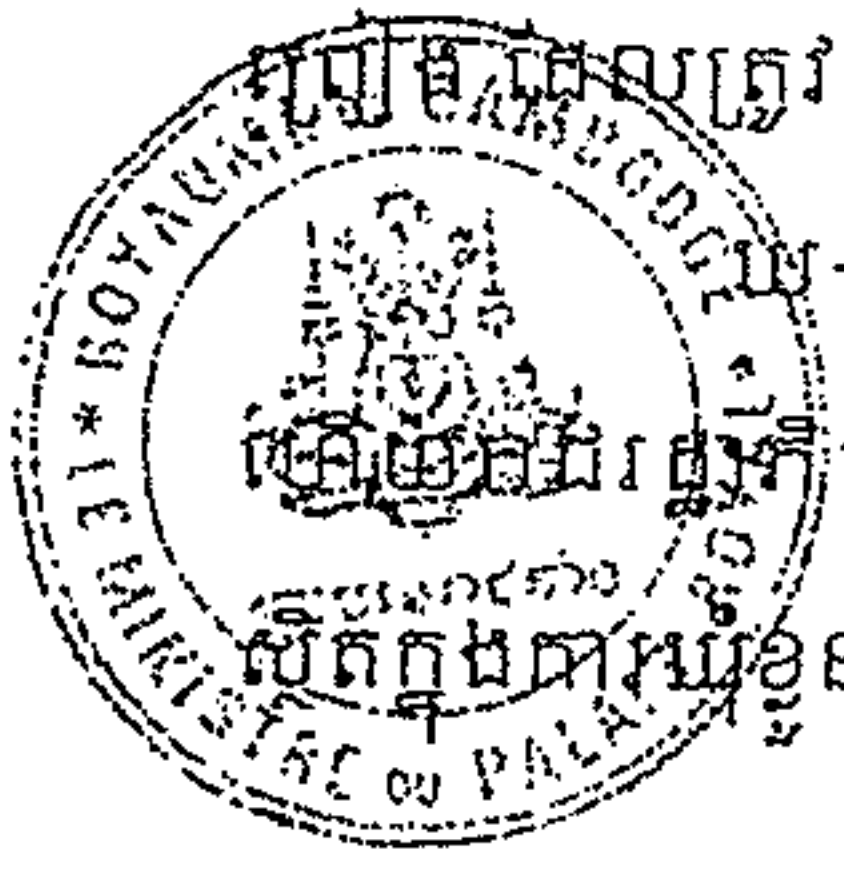
ក.៣-ត្រូវបានតម្រូវឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងដំណើរការកាត់ក្តីផ្សេងទៀត ក្នុងរដ្ឋបរទេស ក្រៅពីដំណើរការកាត់ក្តីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើនោះ ។

លើកលែងតែបុគ្គលនោះ បានចាកចេញពីរដ្ឋបរទេស ឬ បុគ្គលនោះមានឱកាសចាកចេញពីរដ្ឋបរទេស ហើយបែរជាស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋបរទេសនោះតទៅទៀត ក្រៅពីគោលបំណងផ្តល់ភស្តុតាងក្នុងដំណើរការកាត់ក្តី ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើនោះ ។

ខ-ភស្តុតាងណាដែលបុគ្គលនោះផ្តល់ឱ្យក្នុងដំណើរការកាត់ក្តីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើនោះ មិនអាចទទួលយកបាន ឬ មិនបានការ សម្រាប់ការកាត់ទោសជនល្មើសប្រឆាំងនឹងច្បាប់នៃរដ្ឋបរទេសនោះ មិនមែនជាបទល្មើសផ្តល់សក្ខីភាពក្លែងក្លាយ ចំពោះការផ្តល់ភស្តុតាងទាំងនោះ ។

គ-បុគ្គលនោះនឹងត្រូវបានបញ្ជូនមកប្រទេសកម្ពុជាវិញ យោងតាមការព្រមព្រៀង ដែលត្រូវបានឯកភាពដោយរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

ឃ-ប្រសិនបើបុគ្គលនោះ កំពុងស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួននៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ក្រៅពីការផ្តល់ភស្តុតាងដល់សុំរដ្ឋបរទេសឱ្យធ្វើការចាត់ចែង ដើម្បីរក្សាបុគ្គលនោះឱ្យស្ថិតនៅក្នុងការឃុំខ្លួន នៅពេលដែលបុគ្គលនោះស្ថិតនៅក្នុងរដ្ឋបរទេសនោះ :

✶

យ.១-រដ្ឋនោះត្រូវធ្វើការរៀបចំសមស្របសម្រាប់គោលបំណងនេះ
ហើយ

យ.២-បុគ្គលនោះ នឹងមិនត្រូវបានដោះលែងពីការឃុំខ្លួន ក្នុងរដ្ឋបរ-
ទេសឡើយ លុះត្រាណាតែរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរសមស្របនៃរដ្ឋ
បរទេសនោះថាបុគ្គលនោះទទួលបានសិទ្ធិត្រូវដោះលែង តាមបញ្ញត្តិច្បាប់នៃព្រះរាជាណា-
ចក្រកម្ពុជា និង

យ.៣-ប្រសិនបើបុគ្គលនោះ ត្រូវបានដោះលែងនៅក្នុងរដ្ឋបរទេស
ដូចបានចែងនៅក្នុង យ-២ នៃចំណុច យ ខាងលើនេះ រដ្ឋបរទេសនោះ ត្រូវទទួលបន្ទុក
ចំណាយលើការស្នាក់នៅ និងចំណាយផ្សេងៗរបស់បុគ្គលនោះរហូតដល់ចំណាត់ការរឿង
ក្តីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើនោះត្រូវបានបញ្ចប់ ។

**មាត្រា ១០៨.- សំណើដោយប្រទេសកម្ពុជា ចំពោះរដ្ឋបរទេសមួយដើម្បីសុំជំនួយក្នុងការ
ស៊ើបអង្កេត ឬ ចំណាត់ការតុលាការ**

- ១-រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាចស្នើសុំរដ្ឋបរទេសណាមួយឱ្យផ្តល់ជំនួយទាក់ទងនឹង :
 - ក-ការស៊ើបអង្កេតបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ
 - ខ-ចំណាត់ការតុលាការ ចំពោះបទល្មើសតាមបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ
 - គ-ការស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងទ្រព្យកខ្វក់ ឬ
 - ឃ-ចំណាត់ការដើម្បីបង្កក ឬ ការរឹបអូសទ្រព្យកខ្វក់នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ
កម្ពុជា ឬ
 - ង-ការបង្កក ឬ ការរឹបអូសទ្រព្យកខ្វក់នៅក្នុងប្រទេសដែលត្រូវបានស្នើសុំ ។
- ២-សំណើអាចត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីសុំជំនួយ នៅក្នុងករណីណាមួយដែលមានចែង
ក្នុងកថាខណ្ឌទី ២ មាត្រា ១០៣ នៃច្បាប់នេះ ។

៣-ភស្តុតាងដែលទទួលបានដោយស្របច្បាប់នៅក្នុងរដ្ឋបរទេស អាចត្រូវបានប្រើ
ប្រាស់ជាភស្តុតាងនៅក្នុងចំណាត់ការរឿងក្តី នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។
៤-ប្រសិនបើបុគ្គលមួយរូបដែលកំពុងត្រូវបានឃុំខ្លួននៅក្នុងរដ្ឋបរទេស ត្រូវបានឱ្យ
ផ្តល់ភស្តុតាងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ហើយរដ្ឋបរទេសនោះស្នើសុំឱ្យរាជរដ្ឋាភិបាល

✍

កម្ពុជាចាត់ចែងដើម្បីរក្សាបុគ្គលនោះ ក្នុងការឃុំខ្លួននៅពេលដែលបុគ្គលនោះ ស្ថិតនៅក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា :

ក-ត្រូវធ្វើការចាត់ចែងសមស្របសម្រាប់គោលបំណងនោះ ឬ

ខ-មិនត្រូវដោះលែងបុគ្គលនោះពីការឃុំខ្លួននៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឡើយ លើកលែងតែរដ្ឋបរទេសជូនដំណឹងដល់អាជ្ញាធរសមស្របនៃរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ថា បុគ្គលនោះទទួលបានសិទ្ធិត្រូវដោះលែង ក្រោមច្បាប់នៃរដ្ឋបរទេសនោះ ហើយ

គ-ប្រសិនបើបុគ្គលនោះត្រូវបានដោះលែងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ខ ខាងលើនេះ ត្រូវទូទាត់ចំណាយលើការស្នាក់នៅ និងចំណាយ ផ្សេងៗរបស់បុគ្គលនោះ រហូតដល់ចំណាត់ការរឿងក្តីដែលពាក់ព័ន្ធនឹងសំណើនោះ ត្រូវ បានបញ្ចប់ ។

៤-បុគ្គលណាដែលត្រូវបានឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាដោយ រដ្ឋបរទេស ត្រូវតែបានបញ្ជូនទៅកាន់រដ្ឋនោះវិញ ដោយពុំចាំបាច់មានចំណាត់ការបញ្ជាប័ន យោងតាមការព្រមព្រៀងដែលត្រូវបានឯកភាពជាមួយរដ្ឋបរទេសនោះ ។

មាត្រា ១០៩.- សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ

បទប្បញ្ញត្តិដែលមានចែងក្នុងផ្នែកទី ៣ នេះ មិនបានកំណត់ ឬ រារាំងចំពោះការផ្តល់ ឬ ការទទួលព័ត៌មាន ឬ សហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិទាក់ទងនឹងបទល្មើសណាមួយ តាម បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ឬ បទល្មើសស្របគ្នាក្រោមច្បាប់របស់រដ្ឋបរទេស ទោះជាវិធីណាក៏ ដោយ ។

ជំពូកទី ១៣

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១១០.- ទំនាក់ទំនងជាមួយច្បាប់ផ្សេងទៀត

ច្បាប់នេះត្រូវមានអាទិភាព ប្រសិនបើបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ផ្សេងទៀត មិនស្របគ្នា ជាមួយបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ។

4

មាត្រា ១១១.- ការអនុវត្ត

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅព្រះបរមរាជវាំងរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧

ព្រះហស្តលេខា និងព្រះរាជលញ្ឆករ

ព.ល. ០៧០៧. ៣១១

នរោត្តម សីហមុនី

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ

សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា

ហ៊ុន សែន

បានជម្រាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងយុត្តិធម៌

ហត្ថលេខា

អង្គ ចង្រ្កាបណ្ណាល័យ

ឧបសម្ព័ន្ធ ១

ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងភេរវកម្ម

បញ្ជីនៃអនុសញ្ញានិងពិធីសារអន្តរជាតិរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ

១-អនុសញ្ញាស្តីពីបទល្មើសនិងសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតដែលបានប្រព្រឹត្តទៅលើយន្ត-
ហោះ (ក្រុងតូក្យូ ថ្ងៃទី ១៤ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៦៣) ។

២-អនុសញ្ញាពហុភាគីសម្រាប់ការបង្ក្រាបលើការចាប់ជំរិតយន្តហោះដោយខុសច្បាប់
(ក្រុងឡាអេ ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៧០) ។

៣-អនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ប្រឆាំងនឹងសុវត្ថិភាពអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល
(ក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៧១) ។

៤-ពិធីសារស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើហិង្សាខុសច្បាប់នៅតាមអាកាសយានដ្ឋានដែលបម្រើ
អាកាសចរណ៍ស៊ីវិលអន្តរជាតិ (ឆ្នាំ ១៩៧១) ។ បន្ថែមលើអនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើ
ខុសច្បាប់ប្រឆាំងនឹងសុវត្ថិភាពអាកាសចរណ៍ស៊ីវិល (ក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ថ្ងៃទី ២៣ ខែ កញ្ញា
ឆ្នាំ ១៩៧១) ។

៥-អនុសញ្ញាស្តីពីការទប់ស្កាត់ និងដាក់ទោសទៅលើឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងឡាយប្រឆាំងនឹង
បុគ្គលដែលត្រូវបានការពារជាអន្តរជាតិ (ក្រុងញូវយ៉ក ថ្ងៃទី ១៤ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៧៣) ។

៦-អនុសញ្ញាអន្តរជាតិប្រឆាំងនឹងអំពើចាប់ជាចំណាប់ខ្មាំង (ក្រុងញូវយ៉ក ថ្ងៃទី ១៧
ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៧៩) ។

៧-អនុសញ្ញាស្តីពីការការពាររូបកាយពីសារធាតុនុយក្លេអ៊ែរ (ក្រុងវីយ៉ែន ថ្ងៃទី ២៦
ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៧៩) ។

៨-អនុសញ្ញាស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់ទៅនឹងសុវត្ថិភាពនៃនាវាចរណ៍តាមផ្លូវ
សមុទ្រ (ក្រុងញូវយ៉ក ថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៨) ។

✍

៩-ពិធីសារស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើខុសច្បាប់និងសុវត្ថិភាពនៃទីតាំងអចល័ត នៅតាមខ្នង
រាបបាតសមុទ្រ (ក្រុងភ្នំម ថ្ងៃទី ១០ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៨) ។

១០-អនុសញ្ញាស្តីពីការកំណត់សញ្ញាសម្គាល់នៃគ្រឿងផ្ទុះផ្លាស្ទិកសម្រាប់ជាកម្មវត្ថុនៃ
ការស្រាវជ្រាវរក (ក្រុងម៉ុងរ៉េអាល់ ថ្ងៃទី ១ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩១) ។

១១-អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបង្ក្រាបការដាក់បំផ្ទុះគ្រាប់បែកភេរវកម្ម (ក្រុងញូវ
យ៉ក ថ្ងៃទី ១២ ខែ មករា ឆ្នាំ ១៩៩៨) ។

១២-អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការលុបបំបាត់ចោលនូវការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានភេរវកម្ម
(ក្រុងញូវយ៉ក ថ្ងៃទី ១០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០០) ។

១៣-អនុសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីការបង្ក្រាបអំពើភេរវកម្មនុយក្លេអ៊ែរ (ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០
០៥) ។

A

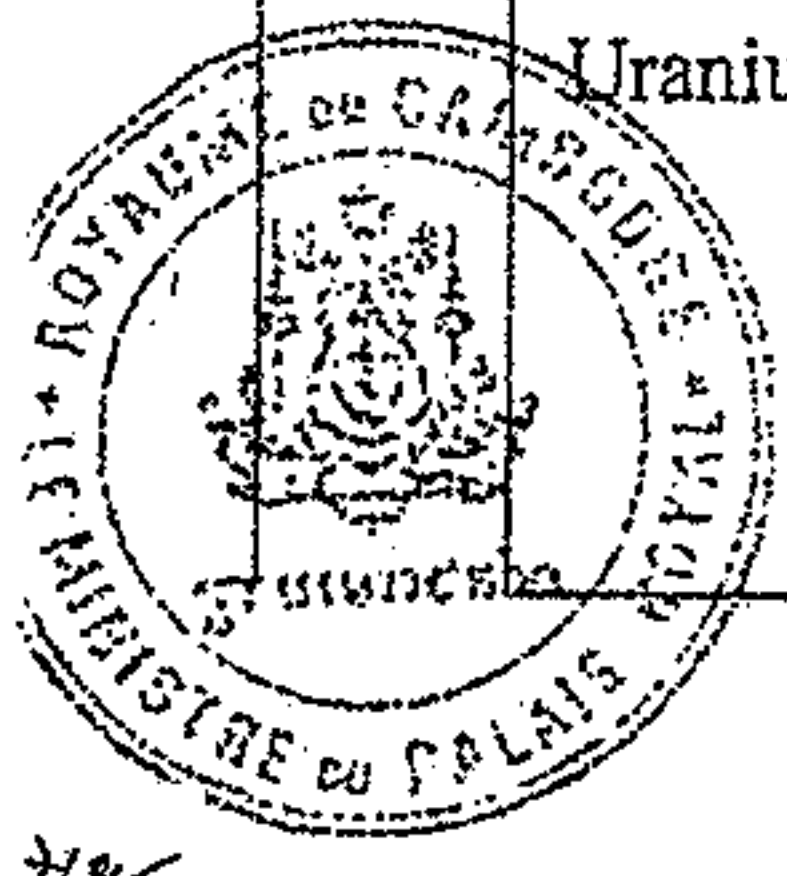

ឧបសម្ព័ន្ធ ២

ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងរោរវាង

ការកំណត់ប្រភេទវត្ថុធាតុដើម

ល.រ	សារធាតុ	ទម្រង់	ប្រភេទ១	ប្រភេទ២	ប្រភេទ៣
១	ភ្នុយតូនីញ៉ូម Plutonium ¹	មិនសាយភាយចំហាយ Unirradiated ²	២ គក្រ ឬលើស	តិចជាង ២គក្រ តែលើសពី៥០០ក្រ	៥០០ ក្រ ឬ តិចជាង តែលើសពី ១៥ក្រ
២	អុយរ៉ានីញ៉ូម - ២៣៥ Uranium-235	មិនសាយភាយ ចំហាយ-អុយរ៉ានី ញ៉ូមបង្កើនកម្រិត ដល់ ២០% ២៣៥ U ឬ លើស Unirradiated ² - uranium enriched to 20% 235U or more	៥ គក្រ ឬ លើស	តិចជាង ៥ គក្រ តែលើសពី ១គក្រ	១ គក្រ ឬ តិចជាង តែលើសពី ១៥ ក្រ
		អុយរ៉ានីញ៉ូម បង្កើនកម្រិតដល់ ១០% ២៣៥U តែតិចជាង២០% - uranium enriched to 10% 235U but less than 20%		១០ គក្រ ឬលើស	តិចជាង ១០ គក្រ តែលើសពី ១ គក្រ
៣	អុយរ៉ានីញ៉ូម -២៣៣ Uranium-233	អុយរ៉ានីញ៉ូម បង្កើនកម្រិត លើសពីបីមួយ- ជាតិតែតិចជាង ១០% ២៣៥U			១០ គក្រ ឬលើស

*

ល.រ	សារធាតុ	ទម្រង់	ប្រភេទទី១	ប្រភេទទី២	ប្រភេទទី៣
		- uranium enriched above natural, but less than 10% 235U			
៤	ឥន្ធនៈដែលសាយភាយ ចំហាយ Irradiated fuel	មិនសាយភាយ ចំហាយ Unirradiated ²	២ គក្រ ឬលើស	តិចជាង ២ គក្រតែ លើសពី៥០០ក្រ	៥០០ ក្រ ឬតិចជាង តែលើសពី ១៥ ក្រ
				ត្រូវបានបន្ថយ កម្រិត ឬ អុយរ៉ា នីញ៉ូមធម្មជាតិ -thorium ឬឥន្ធនៈ បង្កើនកម្រិតនាប (កម្រិតផ្ទះតិចជាង ១០%) Depleted or natural uranium, thorium or low-enriched fuel (less than 10% fissile content) ⁴	

✱

២០០៧

កំណត់សម្គាល់:

១- ភ្នុយតូនីញ៉ូមទាំងអស់ ក្រៅពីភ្នុយតូនីញ៉ូម ដែលមានកំហាប់អ៊ីសូតូបលើសពី ៨០% ក្នុងភ្នុយតូនីញ៉ូម-២៣៨

២- វត្ថុធាតុ មិនសាយភាយចំហាយនៅក្នុងរ៉េអាក់ទ័រ (Reactor) ឬ សារធាតុសាយភាយ ចំហាយនៅក្នុងរ៉េអាក់ទ័រ ប៉ុន្តែមានកម្រិត ចំហាយភាយចេញស្មើនឹង ឬ តិចជាង ១០០ rads/ ១ ម៉ោង (100 rads/hour) នៅចម្ងាយ ១ ម៉ែត្រ ដោយគ្មានរបាំងការពារ ។

៣- បរិមាណមិនធ្លាក់ចុះដល់ប្រភេទ ៣ ហើយអ៊ុយរ៉ានីញ៉ូមធម្មជាតិ ត្រូវតែត្រូវបាន ការពារ យោងតាមការគ្រប់គ្រងដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ។

៤- ឥន្ទនៈដទៃទៀត ដែលដោយសារតែបរិមាណសារធាតុផ្ទុះដើមរបស់វាត្រូវបាន ចាត់ថ្នាក់ជាប្រភេទ ១ និងប្រភេទ ២ មុនពេលការសាយភាយចំហាយ អាចត្រូវបានបន្ថយ កម្រិតប្រភេទវាមួយកម្រិត នៅពេលដែលកម្រិតសាយភាយពីឥន្ទនៈនោះ លើសពី ១០០ rads/១ ម៉ោង (100 rads/hour) នៅចម្ងាយ ១ ម៉ែត្រ ដោយគ្មានរបាំងការពារ ។

✎

ឧបសម្ព័ន្ធ ៣

ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងភេរវកម្ម

សារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះ

ល.រ	ឈ្មោះសារធាតុរកគ្រឿងផ្ទុះ	រូបមន្ត ម៉ូលេគុល	ម៉ាស់ ម៉ូលេគុល	កំហាប់ អប្បបរមា
១	អេទីឡែន ហ្គលីកុល ឌីនីត្រាត (អីហ្សូដេអិន) Ethylene glycol dinitrate (EGDN)	$C_2H_4(NO_3)_2$	១៥២	០,២% គិត តាមម៉ាស់
២	២,៣-ឌីម៉េទីល២,៣ ឌីណីត្រូប៊ូយ តាន (ដេអ៊ីមដេបេ) 2,3-Dimethyl2,3 dinitro butane (DMDB)	$C_6H_{12}(NO_2)_2$	១៧៦	១,០% គិត តាមម៉ាស់
៣	ប៉ារ៉ា-ម៉ូណូនីត្រូតូលុយអែន (ប៉េ-អ៊ីមអិនតេ) para-Mononitrotoluene (p-MNT)	$C_7H_7NO_2$	១៣៧	០,៥% គិត តាមម៉ាស់

៥

ឧបសម្ព័ន្ធ ៤

ឧបសម្ព័ន្ធនៃច្បាប់ស្តីពីការប្រឆាំងនឹងការរកម្ម

គ្រឿងផ្ទុះខ្លាំង

គ្រឿងផ្ទុះខ្លាំង រួមមាន :

- ស៊ីក្លូតេត្រាម៉េតីលឡេណេតេត្រានីត្រាមីន (cyclotetramethylenetetranitramine (HMX))
- ប៉ងត្រាវីទ្រីតូល តេត្រានីត្រាត (pentaerythritol tetranitrate (PETN))
- ស៊ីក្លូទ្រីមេតីលឡេណេទ្រីនីត្រាមីន (cyclotrimethylenetrinitramine (RDX))

✱

